

Goste bomo sprejeli odprtih src

Udeleženci vlaka bratstva in enotnosti bodo v gosteh od 5. do 8. junija — V velenjski občini bomo posvetili tej tradicionalni manifestaciji prijateljstva veliko pozornost

Pred dvema letoma, ko smo bili Slovenci z vlakom bratstva in enotnosti v gosteh pri prijateljih v Srbiji, smo povabili svoje gostitelje, da nas za gotovo obiščejo. Takrat smo se v krajih od Čuprije do Titovih Užic srečali stari znanci in nekdanji slovenski izgnanci pa tudi tisti, ki so z vlakom tjakaj prvič pripotovali.

Dve leti sta minili in koordinacijski odbori za sprejem vlaka bratstva in enotnosti v 25. slovenskih občinah že pripravljajo sprejeme za goste iz Srbije. Letošnja karavana bo v Slovenijo pripotovala v soboto 5. junija, udeleženci pa bodo pri nas ostali do 8. junija. Gosti bodo prišli tudi v našo občino. To bodo nekdanji gostitelji iz šumadijskih krajev, ki so leta 1941. nudili zatočišče našim pregnancem, z njimi pa bo tudi kulturna skupina in mladina. Srečali se bomo stari prijatelji, skovala pa se bodo tudi nova znanstva.

V velenjsko občino bosta poleg nekdanjih gostiteljev pripotovali še delegaciji pobratene občine Vrnjačka banja in krajevne skupnosti Novo selo. Ta

bo navezala tesnejše vezi s krajevno skupnostjo Šmartno ob Paki.

Občinski koordinacijski odbor za sprejem udeležencev vlaka bratstva in enotnosti je že pripravil spored bivanja. Kot so se domenili na zadnji seji, bomo v velenjski občini posvetili tej tradicionalni manifestaciji prijateljstva veliko pozornost.

Svečano in pristrčno bomo sprejeli goste iz bratske socialistične republike Srbije v soboto 5. junija ob 15. uri na velenjskem kotkalkališču, če bo deževalo pa v domu kulture. Na sprejemu bo goste pozdravil predsednik občinske konference socialistične zveze Jože Veber, zatem pa naš rudarska godba, Šaleška folklorna skupina in otroški zbor pripravili

kulturni spored. Prijatelji iz Srbije bodo zatem odšli k svojim gostiteljem. Naslednjega dne bodo popeljali člane obeh delegacij v Logarsko dolino in na Golte, popoldne ob 17. uri pa se bodo gostje in udeleženci vlaka bratstva in enotnosti ter njihovi gostitelji zbrali na pikniku v Šmartnem ob Paki. Domačini bodo za to tovariško srečanje pripravili tudi kulturni spored.

Tretji dan bodo v domu kulture gostom zavrteli film o Velenju, zatem pa si bodo ogledali šoštanjsko termoelektrarno, tovarno Gorenje in v redeči dvorani razstavo združenih industrijskih podjetij Gorenje. Udeleženci vlaka bratstva in enotnosti, ki bodo pri svojih gostiteljih na domovih, bodo popoldne prebili skupaj z njimi, predstavniki velenjske občine pa se bodo pogovarjali z delegacijo pobratene občine Vrnjačka banja, predstavniki Šmartnega ob Paki pa z delegacijo krajevne skupnosti Novo selo.

Od naših gostov iz Srbije se bodo predstavniki velenjske občine poslovili v torek popoldne na skupnem poslovilnem kosilu.

Predsednik SFRJ Josip Broz Tito na obisku v Velenju. V občinski skupščini se pogovarja z Edvardom Kardeljem in našim predsednikom Nestlom Žgankom.

**Še na mnoga leta,
dragi tovariš Tito**

● KOMITE OBČINSKE KONFERENCE ZK O POMOČI ZA POTRESNO OBMOČJE

ORGANIZIRANA IN UČINKOVITA POMOČ

Med prvimi, ki so se vključili v akcijo solidarnostne pomoči prizadetim po potresu na Tolminskem in Goriškem, smo bili

tudi delovni ljudje in občani občine Velenje. Predstavniki občinske skupščine, občinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij in največjih delovnih kolektivov iz Šaleške doline so na sestanku, ki je bil 10. maja, pozvali vse delovne ljudi in občane v občini Velenje, da se, kolikor je največ v njihovi moči, vključijo v akcijo pomoči krajem in ljudem ob naši zahodni meji, ki jih je prizadel potres.

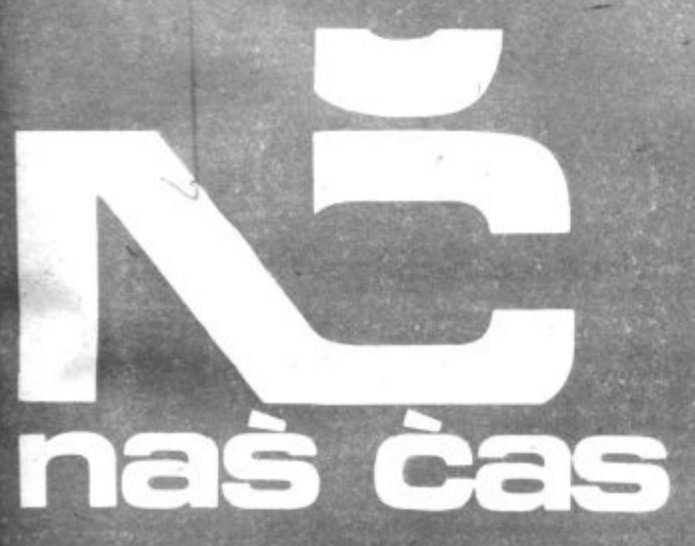
Rezultat dosedanje akcije je znan. Do 25. maja je bilo na zbirni račun vplačano sblizu 270.000 dinarjev, ni pa še bil nakazan prispevek Tovarne gospodinske opreme „Gorenje“ v višini 50.000 dinarjev. Pričakovati je torej mogoče, da bo denarna pomoč prizadetim na Tolminskem in Goriškem v prvem krogu akcije znatno presegla 300.000 dinarjev. Poslali smo jim tudi 24 šotorov in 5 avtomobilskih prikolic. Mimo denarne pomoči ter pomoči v šotorih in avtomobilskih prikolicah pa so nekateri delovni kolektivi, kot Tovarna gospodinske opreme „Gorenje“ Velenje, Rudarski šolski center Velenje in drugi, obljubili pomoč tudi v materialu oziroma izdelkih.

O vključevanju delovnih ljudi in občanov Šaleške doline v akcijo solidarnostne pomoči prizadetim po potresu na Tolminskem in Goriškem je na zadnji seji razpravljala tudi Komite Občinske konference ZK Velenje. Ugotovljeno je bilo,

da so prebivalci Šaleške doline znova izkazali visoko stopnjo solidarnostne zavesti, treba pa je storiti resnično vse, da bo pomoč prizadetim krajem kar najbolj učinkovita. Seveda ne gre toliko za enkratno pomoč prizadetemu območju, pač pa za takšne oblike solidarnostne pomoči, ki naj pospešijo gospodarski razvoj manj razvitih območij, ki jih je prizadel potres. Treba bi bilo izdelati konkreten program tovrstne pomoči oziroma sodelovanja, po mnenju članov komiteja Občinske konference ZK Velenje pa naj prevzame to pobudo predsedstvo Občinske konference SZDL Velenje. Ne gre samo za materialno pomoč, pač pa še za nekaj več, predvsem z namenom, da bi ostali ljudje v manj razvitih krajih ob naši zahodni meji. Razmisliti kaže tudi o drugih

možnih oblikah solidarnostne pomoči, kot na primer o ustanovitvi mladinske delovne brigade, ki bi odšla na prizadeto območje, pa o tem, da bi tudi športniki organizirali udarniške akcije itd.

Komite Občinske konference ZK Velenje je tudi menil, da je treba zagotoviti trajen vir sredstev za solidarnostno pomoč. Istočasno je v celoti podprl širša družbena ivenjska prizadevanja za odpravo posledic potresa na Tolminskem in Goriškem. Treba pa je storiti vse, kot je bilo poudarjeno, da bo pomoč, v kakršni koli obliki že, kar najbolj organizirana in učinkovita. Akcija solidarnosti s prebivalci prizadetega območja pa naj bo nova akcija sodelovanja in povezovanja vseh naših delovnih ljudi in občanov.

28. maja 1976 — Leto XII. — Št. 20(329) — Cena 2 din

OBČINA SLOVENJ GRADEC SLAVI

Tudi letos bodo v Mislinjski dolini z vrsto prireditev obeležili občinski praznik v spomin na 2. junij 1944, ko so borci XI. SNOUB „Miloš Zidanšek — Pohorske“ uspeli v bojih s sovražnikom na Mali Kopi na Zahodnem Pohorju.

V nedeljo, 30. maja, začnejo v Mislinjski dolini s slavljenjem ob letošnjem prazniku občine Slovenj Gradec. Prireditve se bodo vrstile do 6. junija, ko jih bodo sklenili s svečano sejo občinske skupščine, podelitvijo občinske in Vrunčeve nagrade ter s povorko in tekmovanjem sanitetnih ekip civilne zaščite.

Skupaj s prebivalci Mislinjske doline bodo tudi letos proslavili občinski praznik delovnih ljudi in občani pobratene Gornjega Milanovca. Na obisk v Slovenj Gradec pride delegacija Občinske konference ZSMS Gornji Milanovac, pa mladinski pevski zbor iz pobratene mesta. Prihodnjo soboto, 5. junija, pa

bodo Slovenjgračani nadvse slovesno sprejeli delegacijo občine Gornji Milanovac in druge udeležence „vlaka bratstva in enotnosti“.

Za prebivalce Doliča bo gotovo najpomembnejši trenutek začetek rekonstrukcije in mo-

dernizacije ceste Gornji Dolič — Spodnji Dolič, omeniti pa velja še, da se bodo 5. junija zbrali pri Pavčkovih bolnišnicah zdravniki in drugo osebje bolnišnic skupaj z ranjenci na partizanskem srečanju, ki bo poslej tradicionalno vsako prvo soboto v mesecu juniju.

SPOMENIK narodnemu heroju

Prihodnji četrtek, 4. junija bodo pred osnovno šolo Miha Pintar-Toledo Velenje odkrili spomenik narodnemu heroju Mihi Pintarju-Toledu. Učenci in kolektiv osnovne šole vabi prebivalce Šaleške doline na svečano odkritje, ki bo ob 17. uri. Spomenik bo odkril Toledov soborec Tone Ulih — Kristl. Kaj več o Mihi Pintarju pa preberite na zadnji strani.

● PETKOV KULTURNI VEČER

Razstava Viktorja Birse

Danes zvečer ob 20. uri in ne ob devetnajsti kot doslej bodo v galeriji Kulturnega centra v Velenju odprli razstavo akademskega slikarja Viktorja Birse iz Portoroža.

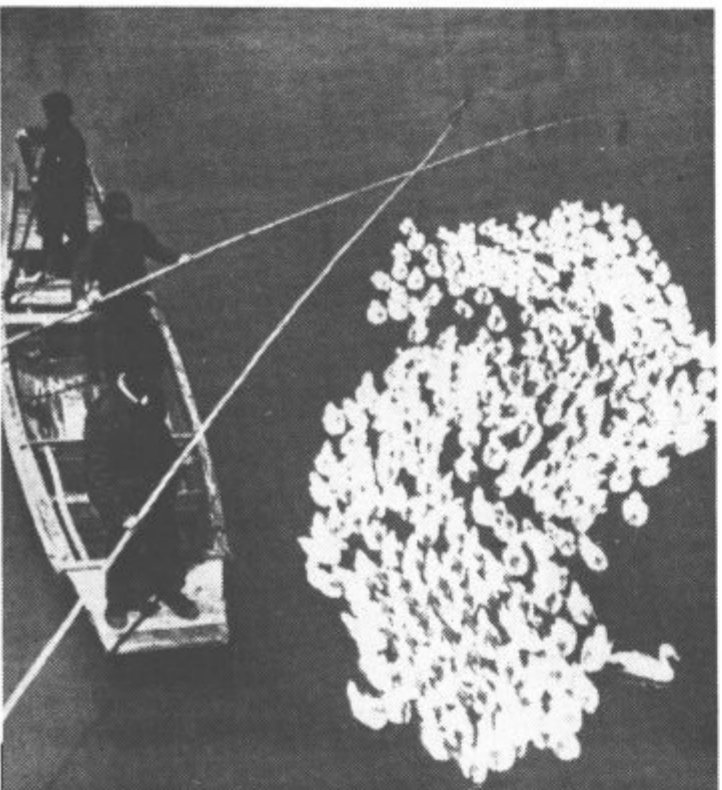
Na razstavi se nam ta kraški slikar predstavlja s slikami iz dveh obdobij. V enem prekipeva veselje nad iskreno sočnostjo barv v gostejših nanosih drobnih, skoraj po antilističnih potezah, ki se mozaično zlivajo v migotanje zraka in odsev predmetov, v drugi izvedbi pa — nasprotno, uporablja le nekaj zemeljskih barv, premešanih v pridušene odtente. In prav v teh podobah osamljenih cipres in hiš v bolj pusti pokrajini doseže Birsa vrhunec svojega izražanja in to tako v sami zasnovi kot tudi v dokončni zelo sproščeni izvedbi dela.

Kulturni program bo izvajala velenjska skupina AVE.

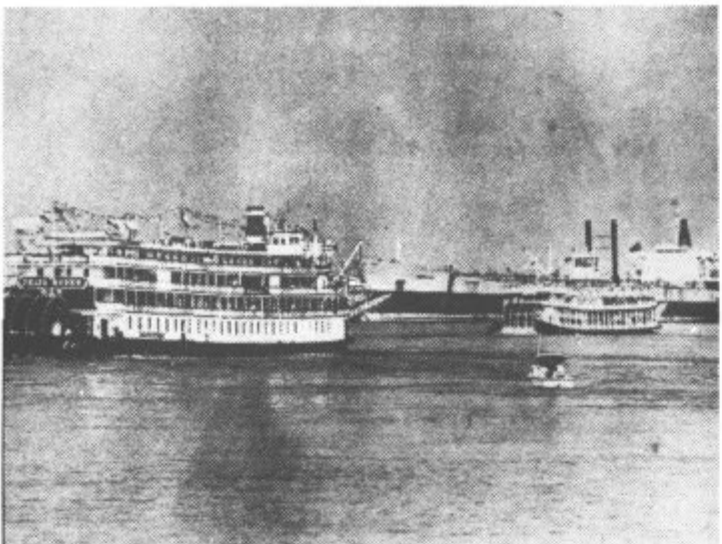
20. junija velika tombola v Velenju

NA DAN PREPEŠAČIJO 30 KILOMETROV — Sodeč po obrazih teh mladenk in mladeničev jim napor, da morajo od doma do šole in nazaj prepešati blizu 30 kilometrov, ne pomeni nobenega posebnega napora. Njihova šola je v Šipovu pri Jajcu, stanujejo pa v vasi Majdan. To so v Bosni in Hercegovini najbrž zadnji pešci — šolarji, saj predvidevajo v tej socialistični republiki zgraditi do leta 1980 še tisoč novih šol

NEOBIČAJNI PASTIRJI — Teško bi lahko videli pastirje v čolnih. Če pa hočemo zbrati jato rac, ne ostane drugega, kot da se pastirji spravijo v čoln in z dolgimi bambusovimi palicami vabijo in čuvajo jato, ki mirno plava. Race poslušno plavajo tja, kamor jih vodijo pastirji s palicami. In kje je bil narejen ta posnetek? Na Kitajskem.

V ZNAMENJU 200-LETNICE ZDRUŽENIH DRŽAV AMERIKE — Letos praznujejo združene države Amerike 200-letnico obstoja. Na ta pomembni jubilej se v vseh krajih Amerike temeljito pripravljajo. Američani niso tokrat pozabili tudi na Mississippi, na ladje in hotele ob tej reki, v katerih so nekoč sklepali posle in mahinacije in v katerih so se zabavali petičneži.

ZADNJE DNI PO SVETU...

● ZAVRNJENO POSREDOVANJE

Medtem ko se v Bejrutu in drugih libanonskih krajih nadaljujejo boji (ki so se k sreči v začetku tega tedna vsaj nekoliko unesli), je prišla iz Združenih držav Amerike nenavadna in vsekakor tudi nepričakovana ponudba: francoski predsednik Giscard d'Estaing, ki se mudi na uradnem obisku, je javno napovedal možnost francoske intervencije v Libanonu!

Francoski predsednik je izjavil, da je Francija pripravljena „poslati nekaj polkov v 48 urah“, če bi jo za to uradno zaprosila libanonska vlada. Francoske enote naj bi po zamisli francoskega predsednika pomagale ohraniti red in mir v tej deželi in tako zagotoviti pogoje za kasnejšo postopno politično rešitev.

Francoska ponudba je pri priči doživela zavrnitev iz krogov levičarskih sil (zavrnili jo je tudi predsednik libanonske vlade Karame), sprejeli pa so jo v nekaterih desničarskih krogih.

Za zdaj nič ne kaže, da bi

lahko francoski predlog uresničili — razen tega pa še ni znana reakcija nekaterih drugih držav, tako na primer Sirije, ki ima v Libanonu nekaj tisoč svojih vojakov.

Politična prizadevanja za končanje državljanske vojne za zdaj niso rodila sadov in edina kolikor toliko razveseljiva novica je dejstvo, da so se boji vsaj relativno unesli.

● NAPADI OSVOBODILNIH ENOT

Rasistični režim v Rodeziji je napovedal, da bo povečal svoje oborožene sile na 55.000 mož, s čimer upajo, da bodo zavrli napredovanje borcev osvobodilnih enot, ki zadnje čase vse bolj trdovratno napadajo položaje rasističnih vojakov.

Ti napadi so še posebej hudi na postojanke, ki štiti železniški progi z Južno Afriko in Botsvano, edini, ki sta rasističnemu režimu v Salisburyju še ostali, potem ko je Mozambik sklenil zapreti mejo.

Tako se obroč okoli Rodezije čedalje bolj stiska in čeprav je verjetno prezgodaj že v tem trenutku napovedati skorajšen konec manjšinskega režima v Rodeziji, je vendar jasno, da se je že začel boj za dokončno osvoboditev črnškega prebivalstva v tej deželi.

Ob tem velja omeniti tudi zadnje Kissingerjeve izjave, ki se je med afriško turnejo zavzel za večinsko vlado — kar z drugimi besedami pomeni javno ameriško odredkanje podpore rasistični vladi Rodezije.

Sicer pa se tudi v Namibiji, ki jo nadzorujejo južnoafriške enote, množijo protesti črnopoltega prebivalstva in zahteve sindikalnih ter drugih voditeljev, naj izpustijo oblasti zaprte rodoljube.

● OPOZICIJA VZTRAJA

Potem ko je avstrijski zvezni parlament sprejel v razpravo predlog zakona (poslale so ga združene politične stranke po skupnem posvetovanju) po katerem bi bilo mogoče izvesti popis

manjšin še letos, je ta teden predstavnik ene izmed opozicijskih strank izjavil, da bo svobodnjaška stranka izstopila in tristrankarskih dogovorov o ureditvi manjšinskega vprašanja — če ne bodo izvedli načrtovanega popisa.

Kot je znano, se je avstrijski kancler Kreisky nedavno tega sicer zavzel za popis, vendar pa je pristavil, da bi bilo treba najprej zagotoviti „pogoje za nemoten razvoj manjšine“.

● MANILA: TAJFUN...

Tajfuna „Olga“ in „Pamela“ sta opustošila več otokov v Filipinih, pri čemer je izgubilo življenje nekaj deset ljudi, več kot 500 jih je bilo ranjenih, okoli 20.000 pa jih je ostalo brez strehe. Hkrati z močnimi sunki vetra je pridrla na opustošena področja še voda. Vlada je poslala na ogrožena področja pomoč.

● ...LIMA: POTRES

Medtem pa so v Peruju čutili več precej močnih potresnih sunkov, zaradi katerih je nastala velika gmotna škoda, bilo pa je tudi nekaj človeških žrtev.

ZAVAROVANJE — V predlogu novega zakona o obveznem zavarovanju, katerega mora sprejeti zvezna skupščina, je tudi člen o uvedbi obveznega zavarovanja za tuja vozila. Po novem zakonu bodo morala biti vsa vozila s tujo registracijo obvezno zavarovana. Tako ne bo več mogoče, da bi tuje vozilo prestopilo našo mejo brez „zeleno karte“, s čimer bodo naši državljani popolnoma zaščiteni. Doslej so namreč imele naše zavarovalnice precej težav pri prometnih nesrečah, ko tuji državljani niso imeli vozila zavarovanega z „zeleno karto“.

Z namenom, da bi sedanjim in kasnejšim rodovom ohranili zgodovinske dokaze polpretekle zgodovine in da bi zmagovitemu boju ter medvojnomu junaštvu glavnega mesta Slovenije postavili trajen spomenik, bodo ljubljanske družbenopolitične organizacije in skupnosti sklenile poseben družbeni dogovor o izgradnji, urejanju in vzdrževanju „Aleje spominov in tovarištva“.

SPOMENIK — Aleja spominov in tovarištva, ki povezuje 102 spominska kamna in 6 spomenikov ob nekdanji žici okupirane Ljubljane, bo 34 kilometrov dolga peš pot, obrasla z drevjem, namenjena občanom,

mladim in starim. Ob peš poti bodo zgrajeni spemljajoči objekti — od otroških igrišč do trim stez in drugih športnih in rekreativnih objektov.

AKCIJA — V Gorenji Tribuši, znani partizanski vasi, se je začela mladinska delovna akcija za elektrifikacijo vasi, ki bo trajala do 29. avgusta. Prvo brigado sestavljajo mladi iz Ajdovščine, razen njih pa bodo v akciji sodelovali tudi pripadniki JLA in domačini. V Gorenji Tribuši se bo vrstilo pet brigad s po 50 brigadirjev.

POSOJILA — Po sklepu ZIS bodo lahko poslej banke dajale osebam, ki so v občinah Idrija, Nova Gorica, Radovljica in Tolmin utrepe škodo zaradi potresa, potrošniška posojila za nakup industrijskih izdelkov (razen za automobile in živila) z odplačilnim rokom tri leta.

Za nakup gradbenega materiala ter za plačevanje storitev za popravilo ali zgraditev novih hiš, pa bo lahko rok za vračanje teh kreditov znašal tudi do 10 let.

PRILAGODITEV — Vse organizacije socialistične zveze bodo podprle prizadevanje za to, da bi sedanji delovni čas v upravnih organih, družbenih in storitvenih dejavnostih ter skupnih službah TOZD prilagodili potrebam in željam delavcev ter vseh zaposlenih občanov. To je sklep zvezne konference SZDLJ ko je obravnavala potrebe in možnosti za drugačno razporeditev delovnega časa v teh službah, ker sedanji ni prilagojen potrebam in

...IN DOMOVINI

željam večine zaposlenih, pa delavci pogosto zapuščajo delovno mesto zaradi nujnih opravkov, kar pa seveda vpliva na splošno storilnost in dohodek.

LETALIŠČE — Konec tedna bodo v Mariboru odprli novo letališče, ki ima 2500 metrov dolgo pristajalno in vzletno stezo, na njem pa bodo lahko pristajala srednje velika potniška letala. Letališka ploščad bo lahko hkrati sprejela pet letal, s 1. junijem pa bodo že odprli redno dnevno letalsko progo Maribor — Beograd. Letališče pri Mariboru so zgradili v slabih dveh letih, veljalo pa je skupaj 155 milijonov dinarjev.

SVINJINA — Naš trg še vedno ni dobro založen s svinjskim mesom. Zaradi tega se je zvezni sekretariat že pred dvema mesecema odločil za začasno ustavitve izvoza svinjine, prek sklada za razvoj živinoreje pa je bilo dogovorjeno, da bodo letos spitali 4,5 milijona prašičev. Ker so cene za odkup svinjine zvišane, so se živinorejci odločili, da

bodo povečali proizvodnjo. Vse tako kaže, da bo že konec junija in v juliju svinjine spet dovolj.

RADENSKA — V Radencih, v tem znanem slovenskem zdravilišču so se odločili za povečanje in bolj smotno črpanje mineralnih vod ter proizvodnjo brezalkoholnih pijač. Še letos in v prihodnjem letu naj bi za to vložili okoli 100 milijonov dinarjev. S tem bodo nadaljevali in končali gradnjo nove polnilnice, kjer že deluje ena linija, drugo pa montirajo.

Najpomembnejša investicija pa bo razen povečanja skladiščnih prostorov gradnja novih zbiralnikov.

STANARINE — Zvezni izvršni svet je predlagal, naj bi čimprej sprejeli medrepubliški dogovor o enotni politiki stanarin in o poenotenju stanarin v vsej državi. Nevzdržno je namreč, da bi bile stanarine za enaka stanovanja tako različne po posameznih republikah, kot so zdaj.

● REKLI SO TE DNI:

JOSIP BROZ TITO:

— Naša kmetijska proizvodnja mora iti vstric z industrijsko. V nekaterih stvareh je sicer že zdaj presegla industrijsko proizvodnjo. Imamo takšne pogoje, da naše kmetijstvo zares lahko postane eden od glavnih dejavnikov v blagovni menjavi z drugimi državami, zlasti neuvršenimi, ki so večinoma revne in nerazvite, čeprav so mnoge med njimi potencialno bogate. Ne gre le za izvoz končnih proizvodov, temveč tudi za izvoz tehnologije.

MIKA ŠPILJAK:

— V dokumentih, zakonih smo zavarovali delavce in delavčeve pravice, to pa so praviloma izrabljali špekulanti, ki so dobro poznali zakone in potem z njihovo pomočjo zavarovali svojo lenobo. Zato moramo dobro preučiti, ali nam zakon o združenem delu daje tisto, kar si želimo: zavarovati dobrega delavca, ne pa tudi lenobe.

MIRAN MEJAK:

— V posameznih kritičnih industrijskih panogah ob isti zaposlenosti znatno zmanjšujejo obseg proizvodnje zaradi zastoja prodaje in velikih zalog. Rešitve ne moremo iskati v kolektivnih dopustih. Skupščine občin in občinske družbenopolitične organizacije bi morale oceniti ekonomske položaje in samoupravne odnose v sleherni TOZD, v kateri pride do takšnega pojava, ter primerno ukrepati.

Komentar tedna

Te dni je republiška skupščina po dolgotrajni in demokratični javni razpravi, ki jo je usmerjala Socialistična zveza, sprejela zakon o pravnem položaju verskih skupnosti.

Zakon je v bistvu enak prejšnjemu, dopolnjen je le toliko, kolikor je to od njega terjala nova ustava. Poslej bo v nekaterih postavkah le bolj jasen in bo zato omogočal še doslednejše spoštovanje razmerij med državo in verskimi skupnostmi. To pa seveda še ne pomeni, da se je v čemerkoli menjala narava politike, ko gre za urejevanje teh občutljivih vprašanj; trdno ostaja na principih tiste usmeritve, ki jo je zari-

sala (in izvajala) ze Osvobodilna fronta, danes pa njena neposredna dedinja — Socialistična zveza.

Bistvo te politike se glasi: vsi ljudje v samoupravni socialistični družbi so si med

Brez ločevanja

seboj enaki, ne smejo in ne morejo se ločevati na podlagi svetovnonazorskega prepričanja. Družijo jih cilji socialističnega samoupravljanja, torej tudi vse tisto, za kar so se borili v drugi svetovni vojni naši ljudje. Vsak poskus ločevanja ljudi

na verne in neverne je po eni strani sektašenje, po drugi strani klerikalizem, ki nam je prav v obdobju narodnoosvobodilnega boja prizadejal mnogo gorja. In ohranja se povsod tam, kjer se še skuša ocenjevati življenje skozi očala verskih dogem,

kjer se verske skupnosti s svojim delovanjem vrivajo na tista področja delovanja, ki so skupna in urejevana po samoupravni logiki socialistične družbe.

Se nekaj je treba vedeti: novosprejeti zakon ne more urediti vseh razmerij med

samoupravno družbo in verskimi skupnostmi. Ostaja še cela vrsta stvari, ki jih bo potrebno urejevati znotraj Socialistične zveze, vedno pa tolerantno enotno in kulturno. In tako, da bo naše skupno prizadevanje vedno usmerjeno v utrjevanje smotrov socialističnega samoupravljanja, kjer se ljudje — ponavljamo — ne ločujejo med seboj na podlagi svetovnonazorskega prepričanja. Vsak poskus ločevanja — od koderkoli bi že prišel — je potrebno ostro zavrniti, ker ne na koncu pomeni nespoštovanje ustave kot take ter politike Socialistične zveze. Prav Zveza komunistov pa je tista, ki dosledno opozarja tako na nevarnost sektašenja kot klerikalizma.

MILAN MEDEN

Preveč nerešenih zadev

Delegati vseh treh zborov velenjske občinske skupščine so se na skupni seji v sredo najdalj časa zadržali pri razpravi o poročilih občinskega sodišča Velenje, organa za kaznovanje prekrškov skupščine občine Velenje, postaje milice Velenje ter občinskega sodišča združenega dela in občinskega javnega tožilstva Celje ter pri stališčih izvršnega sveta skupščine obci-

ne Velenje o posameznih poročilih.

Kot je poudaril v svojem poročilu predsednik občinskega sodišča Miran Topolovec je bilo preteklo leto za sodne delavce najtežje, saj so lani sprejeli v delo največ zadev, odkar sodišče obstaja. Tako se je na primer število preiskav povečalo za 60 odstotkov, prvostopenjskih kazenskih zadev pa za

40 odstotkov. Vzporedno z naraščanjem števila zadev, kot je rečeno v poročilu, je naraščala tudi storilnost, saj se je na kazenskem oddelku na primer povečala za 45 odstotkov. Kljub temu pa ob isti zasedbi delovnih mest ni mogla slediti trendu porasta zadev niti niso zmogli opraviti vsega tekočega dela. Prav zaradi tega je ostalo v lanskem letu nerešenih kar 400 kazenskih zadev. Če bi hoteli rešiti samo te zadeve, bi potrebovali najmanj še dva sodnika. Čeprav so kadri v občini, pa novih pripravnikov ne morejo zaposliti, ker zanje nimajo denarja.

Tudi Boris Erdelji, vodja organa za kaznovanje prekrškov, je v svojem poročilu navedel, da je glavni vzrok, da jim vsako leto ostaja večje število nerešenih zadev, premajhna kadrovska zasedenost. Tako je leta 1974 ostalo v predalih 951

nerešenih zadev, lani pa že 1551. Poleg tega so lani sprejeli v reševanje 2004 zadeve (za 348 več kot predlani), večje število zadev pa je ostalo nerešenih tudi zaradi nedosegljivosti obdolžencev (sprememba delovne organizacije, kraja bivališla...).

Sodnik za prekrške je lani izrekel največ kazni za prekrške s področja prometa (1189). Med njimi so bili na prvem mestu vožnja motornega vozila brez voznškega dovoljenja (346), prometne nesreče (417) in vožnja pod vplivom alkohola v 146 primerih. Lani so odvzeli 174 občanov voznška dovoljenja, varstveni ukrep prepovedi izdaje voznškega dovoljenja pa so izrekli v 223 primerih. Za vse prometne prekrške so izrekli 1110 denarnih kazni, v dvanajstih primerih kazni zapora, v enainšestdesetih vzgojni ukrep mladoletniku, v enem pa ukor.

Za prekrške s področja javnega reda in mira so v preteklem letu izrekli 101 kazni, za prekrške s področja gospodarstva pa 39 kazni. V nadaljevanju se so delegati poslušali še poročilo o delu postaje milice Velenje (to poročilo smo v eni izmed prejšnjih številke že objavili) ter poročilo občinskega javnega tožilstva in sodišča združenega dela Celje. V razpravi so se delegati zavzeli za čimprejšnje rešitev tako kadrovskega kot tudi finančnega vprašanja sodišča, prav tako tudi glede zagotovitve zadostnega števila delavcev na postaji milice Velenje, kjer potrebujejo še deset miličnikov, da bi bilo lahko njihovo delo še bolj uspešno. Glede na to, da je glavna ovira za rešitev tega vprašanja pomanjkanje stanovanj, so delegati poudarili, da se morajo v reševanje tega problema vključiti tako organizacije združe-

nega dela, samoupravne stanovanjske skupnosti itd.

Zagotovitev teh sredstev iz proračuna je skoraj nemogoča glede na to, da je velenjski proračun že tako okrnjen, saj je velenjska občina po družbenem proizvodu na drugem mestu v Sloveniji, po dovoljeni proračunski porabi pa skoraj na koncu lestvice.

Kljub vsemu pa si morajo odgovorni prizadevati, da le ne bo toliko zastarelih zadev, kajti — kot je dejal eden izmed delegatov — kazni, izrečena po letu ali dveh, zaleže zelo malo ali pa skoraj nič.

V nadaljevanju se so delegati obravnavali še poročilo o delu večnamenske dvorane, ki se bo odslej imenovala Rdeča dvorana Velenje, obravnavali in sprejeli predloge komisije za volitve in imenovanja, čemur so sledila še delegatska vprašanja.

RAZVOJ IN NAČRTI TOZD »PLASTIKA IN ZAŠČITNA SREDSTVA« REK

Leta 1980: 150 milijonov din realizacije

Tudi z namenom, da bi ustvarili pogoje za zaposlitev delovnih invalidov oziroma za težko fizično delo v jami manj sposobnih rudarjev je bila pred petimi leti ustanovljena ena od temeljnih organizacij združenega dela zdajšnjega Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje, „Plastika in zaščitna sredstva“. Ta temeljna organizacija združenega dela združuje zdaj tri dejavnosti, obrat plastičnih izdelkov, obrat spenjalnega pribora in orodja ter obrat zaščitnih sredstev. Hkrati s širjenjem obsega gospodarjenja so dosegli pomembne uspehe tudi pri uveljavljanju velikoserijske proizvodnje, posebno pozornost pa so namenili ob tem razvoju orodjarne in prototipni izdelavi.

V temeljni organizaciji združenega dela „Plastika in zaščitna sredstva“ so začeli prvi v Jugoslaviji izdelovati plastične trakove iz polipropilena. S tem so omogočili zamenjavo dražjih jeklenih trakov s cenejšimi plastičnimi trakovi za embalaranje. Kot pripoveduje direktor temeljne organizacije združenega dela, dipl. inž. Dragan Rogič, niso ostali samo pri proizvodnji plastičnih trakov, pač pa so začeli osvajati še izdelavo spenjalnega pribora in orodja, pri čemer je bilo njihovo poglavitno vodilo, da morajo nastopiti na tržišču s celotno ponudbo. Ob izpolnjeni strojni opremi ter ustrezni organizaciji proizvodnje so osvojili proizvodnjo sponk, ročnih spenjalcev in odvijalcev, s sodelovanjem prototipne izdelave pa so začeli s proizvodnjo avtomatskih strojev za povezovanje žaketov s plastičnimi trakovi. Te stroje smo morali doslej uvažati. „Plastika in zaščitna sredstva“ se je s proizvodnjo plastičnih trakov in spenjalnega pribora močno uveljavila na našem tržišču, o čemer pričča tudi podatek, da že krije okrog 70 % vseh tovrstnih potreb v Jugoslaviji.

V želji, da bi širili izbor izdelkov, so se lotili proizvodnje sintetičnih niti in vakumirane embalaže. Letos na primer želijo izdelati kar okrog 80 do 100 milijonov plastičnih kozarcev. Zaradi velikega povpraševanja po tovrstni proizvodnji se prav zdaj pripravljajo na uvedbo dodatne, četrte, izmene. Sicer pa so dosegli velik napredek tudi v oddelku za proizvodnjo zaščitnih sredstev, ki je pred tem deloval v okviru Elektrostrojnih obratov.

Temeljna organizacija združenega dela „Plastika in zaščitna sredstva“ je v razdobju 1971 do 1975 kar za 9-krat povečala obseg gospodarjenja. Lani, na primer, so dosegli 37 milijonov dinarjev skupne realizacije, letos pa naj bi 120 zaposlenih že doseglo najmanj 50 milijonov dinarjev skupne realizacije. Rezultati gospodarjenja prvih štirih mesecev kažejo, da bo planske naloge mogoče uresničiti.

Med zaposlenimi v temeljni organizaciji združenega dela „Plastika in zaščitna sredstva“ je že zdaj 40 % delovnih invalidov. Hkrati s širjenjem proizvodnje, kar je ena od poglavitnih usmeritev za obdobje 1976 do 1980, želijo povečati tudi število pri njih zaposlenih delovnih invalidov.

Pri uresničitvi teh hotenj pa računajo na pomoč tudi tistih temeljnih organizacij združenega dela znotraj Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje, kjer prihaja zaradi specifičnih pogojev dela do nesreč oziroma zmanjšanja delovne sposobnosti rudarjev. Sodelovanje je še toliko pomembnejše, ker se želi „Plastika in zaščitna sredstva“, v skladu s srednjeročnim razvojnimi načrtom, do leta 1980 v še večji meri kot doslej uveljaviti na domačem in tujih tržiščih. V razdobju 1976 do 1980 bi radi ob približno dvakratnem povečanju števila zaposlenih potrojili vrednost skupne realizacije. Z nekaterimi adaptacijskimi deli na obstoječi lokaciji ter z nakupom manjkajoče opreme bi ustvarili pogoje za uresničitev srednjeročnih razvojnih hotenj.

Ob nadaljnjem razvoju orodjarne in skrbi za zagotovitev potrebnega strokovnega kadra bodo v prihodnje namenili vso pozornost tudi poglobljanju samoupravnih odnosov, kar vse naj omogoči doseglo tudi dobrih poslovnih rezultatov.

Vprašanja delegatov in odgovori

VPRAŠANJE:

Kako poteka gradnja vodovoda Šoštanj-Velenje? (Vprašanje je postavila delegacija TOZD RLV)

ODGOVOR:

Gradnja vodovoda „TGO Gorenje – Šoštanj“ se izvaja po programu izgradnje vodovodnega sistema celotne Šaleške doline, zaradi rastočih potreb po pitni vodi v spodnjem delu doline in izgradnje TE Šoštanj, faza IV.

V prvi fazi bo zgrajen povezni vod TGO Gorenje – Šoštanj in se bo mesto Šoštanj in TE Šoštanj, vključno s fazo IV, napajalo iz velenjske strani. V drugi fazi izgradnje pa bo treba zajeti Topolišico in v tretji fazi Ljubijo tako, da bo celotna Šaleška dolina napajana z dveh strani.

Gradnja vodovoda poteka po planu in bo zaključena 1.9.1976.

(Odgovor je posredoval Komunalno obrtni center TOZD Komunalna Velenje)

VPRAŠANJE:

Kako je z možnostjo izgradnje novega vodovoda na območju Rečice ob Paki, ker obstoječi vodovod že zdavnaj ne more pokrivati vseh potreb? (Vprašanje je postavil delegat krajevne skupnosti Šmartno ob Paki)

ODGOVOR:

Sedanja povprečna poraba Šmartnega ob Paki z okolico je ca. 4,5 l/sek. Do leta 1980 po planu zazidave v Šmartnem ob Paki je predvideno povečanje porabe za ca. 21/sek in sicer za gospodinjstva (brez industrije). Z razvojem Šmartnega ob Paki in njegovo okolico nastaja problem za dodatne vire pitne vode (posebno je to primer v mesecih brez padavin).

KOC Velenje je v letu 1974 naročil pri Geološkem zavodu Ljubljana študijo za preskrbo doline s pitno vodo.

Že v istem letu so se začela raziskovalna dela na širšem območju Šmartnega ob Paki, kakor tudi v letu 1975. Edini optimalni vir pitne vode je po raziskavah bil določen v Loki pri Mozirju, izdatnosti 10 l/sek, ki je že zgrajen. Tudi v Paški

vasi je bil zgrajen vodnjak, katerega kapaciteta je 1,2–1,8 l/sek. Toda voda ni primerna za pitje in je zato uporabna samo kot tehnološka voda. V omenjene raz-

VPRAŠANJE:

Kaj bo urejena preskrba s prehrabnimi artikli v Velenju na območju Foitove, Prešernove in Kraigherjeve ceste ter bloka Rudarska cesta 2. Zadnja leta se je v tem delu mesta zaradi novogradenj stanovanjskih blokov zelo povečalo število prebivalcev, zato je razumljivo, da povečanih potreb po tem blagu ne morejo kriti obstoječe samopostrežne poslovalnice na Foitovi (z dvema blagajnama) Standard

iskave smo vložili ca. 60 mil. star. din. Predvidena investicijska vrednost zajemanja vode iz Lok pri Mozirju znaša:

– vodnjak s črpališčem 60 milj.
– cevovod od vodnjaka do rezervoarja v dolžini L = 2000 m 220 milj.
– rezervoar 500 m² 100 milj.
– cevovod od rezervoarja do obstoječega omrežja Ø 100 v dolžini L = 2000 m 220 milj.
Skupaj: 600 milj.

Za tako veliko investicijsko vrednost ni zagotovljenih sredstev.

V okviru komunalne interesne skupnosti bomo iskali kredite za financiranje objektov v naslednjih letih. Brez pomoči industrije in same krajevne skupnosti tolikšnih sredstev tudi ne bo mogoče zbrati in računamo na njihovo sodelovanje.

(Odgovor je posredoval KOC TOZD Komunalna Velenje)

VPRAŠANJE:

Ker v predvidenem roku nismo mogli REK plačati lokala, je le-tega namenil za svoje potrebe.

V nadaljnjem razgovoru s predstavniki REK Velenje obstaja možnost za ureditev samopostrežne trgovine prehrabnega blaga na vogalu Prešernove ceste 22/a, ki bi bila programsko sicer v manjšem obsegu, to je kompletna živila z okrepčevalnico, vendar dovolj velika za potrebe te soseske.

Naša delovna organizacija se je zavzela za to, da še v tem letu uredimo ta lokal, s tem pa seveda računamo na razumevanje Ljubljanske banke podružnice Velenje za določena sredstva in REK Velenje, ki bi nam časovno odložil plačilo lokala.

(Odgovor je posredoval Trgovsko in proizvodno podjetje ERA Velenje)

– Šaleška 2 (z dvema blagajnama) in Merx v Starem Velenju. Posebno kritična je oskrba v dneh pred prazniki in ob sobotah, ko tekajo gospodinjice iz poslovalnice v poslovalnico, da se oskrbijo z osnovnimi živili (kruh, mleko). Postavljamo vprašanje, kakšne so možnosti, da se dokončajo lokali predvideni za samopostrežno trgovino in restavracijo nasproti 100-stanovanjskega bloka na Prešernovi c. 22. (Vprašanje je postavila delegacija krajevne skupnosti Velenje center – levi breg)

ODGOVOR:

Že v samem pričetku izgradnje te soseske se je naša delovna organizacija dogovorila z investitorjem REK Velenje – TOZD Stanovanjsko gospodarstvo, da se ob izgradnji stanovanj predvidijo lokali za osnovna živila za potrebe potrošnikov te soseske in širšega območja, ki gravitira na to lokacijo. Objekt je predvideval samopo-

strežno prehrabeno prodajalno, restavracijo in slaščičarno.

Celotna investicija bi znašala ca. 13,500.000 din. Da nismo bili v stanju realizirati programa je vzrok, da nimamo investicijskih sredstev. Z zveznim zakonom o zamrznitvi razlike v ceni iz leta 1971 je trgovina v stalni stagnaciji v svojem dohodku, ki ga lahko uporablja za investicije. V kolikor pa je ostalo dohodka za poslovni sklad, pa smo po zakonu obvezni pokrivati povišane zaloge.

Ker v predvidenem roku nismo mogli REK plačati lokala, je le-tega namenil za svoje potrebe.

V nadaljnjem razgovoru s predstavniki REK Velenje obstaja možnost za ureditev samopostrežne trgovine prehrabnega blaga na vogalu Prešernove ceste 22/a, ki bi bila programsko sicer v manjšem obsegu, to je kompletna živila z okrepčevalnico, vendar dovolj velika za potrebe te soseske.

Naša delovna organizacija se je zavzela za to, da še v tem letu uredimo ta lokal, s tem pa seveda računamo na razumevanje Ljubljanske banke podružnice Velenje za določena sredstva in REK Velenje, ki bi nam časovno odložil plačilo lokala.

(Odgovor je posredoval Trgovsko in proizvodno podjetje ERA Velenje)

ODGOVOR:

Že v samem pričetku izgradnje te soseske se je naša delovna organizacija dogovorila z investitorjem REK Velenje – TOZD Stanovanjsko gospodarstvo, da se ob izgradnji stanovanj predvidijo lokali za osnovna živila za potrebe potrošnikov te soseske in širšega območja, ki gravitira na to lokacijo. Objekt je predvideval samopo-

GOSTINSKO PODJETJE

»PAKA« Velenje

priporoča, da si ogledate nov barski spored v nočnem baru hotela »PAKA«.

Igra poljski kvartet »DOMINANTA«.

V restavraciji »JEZERO« igra kvartet »CARMEN« vsak dan razen ob torkih.

Mini golf posluje od 9. do 19.30 ure, ob sobotah, nedeljah in praznikih od 10. do 20. ure.

V ponedeljek je mini golf zaprt.

Pridite tudi vi na partijo mini golfa!

hotel paka

Večstranska izravnavna računov ni uspela

3.671 motornih vozil

Ob koncu leta je bilo v občini Slovenj Gradec skupaj 3.671 registriranih motornih vozil, od tega je bilo 2.754 osebnih avtomobilov, 70 motornih koles, 524 mopeda, 136 tovornih avtomobilov, 82 traktorjev in 105 drugih vozil.

Sicer pa se je lani na območju Mislinjske doline primerilo 248 prometnih nesreč, v katerih je bilo poškodovanih 121 oseb. Največ nesreč se je primerilo zaradi neprimernih hitrosti, vinjenosti, izsiljevanja prednosti ter neprimerne varnostne razdalje. V letu 1975 so 38 voznikom odvzeli voziščno dovoljenje, 30 so jih odpeljali na odvzem krvi, 68 pa so jih preizkusili z alko-testi. Ker vozilo tehnično ni bilo v redu, so prepredili nadaljevanje 912 voženj.

Se primerjava: leta 1970 je bilo na območju občine Slovenj Gradec 434 osebnih avtomobilov, 325 motornih koles, 1.120 mopeda, 34 tovornih avtomobilov, 21 traktorjev in 27 drugih vozil, torej skupaj 2.042 registriranih motornih vozil.

V slovenjgraški „Lesni“, Gozdarstvu in lesni industriji, ki ima temeljne organizacije združenega dela v vseh 4 občinah koroške regije, pričakujejo, da jim bodo ukrepi za zagotovitev plačilno sposobnega plačevanja izboljšali gospodarski položaj. Na začetku letošnjega leta so bile terjatve do kupcev kar za enkrat večje od obveznosti do dobaviteljev, med večstransko izravnavno računov pa so uspeli poravnati le 3,5 % prijavljenih obveznosti do dobaviteljev, oziroma jim je bilo poravnano le 1,6 % prijavljenih terjatev kupcev. Sicer pa so prijavi v večstransko izravnavno računov 22 milijonov obveznosti do dobaviteljev, terjatev do kupcev pa je bilo 45 milijonov dinarjev.

Ob takšnem rezultatu večstranske izravnavne računov slovenjgraška „Lesna“ razumljivo ni mogla poravnati obveznosti do dobaviteljev in je morala za kritje obveznosti izdati menice. Z največjim kupcem, ljubljanskim Slovenijalesom, so poravnali obveznosti brez programa do konca marca in brez avalariranih menic. Večina drugih kupcev pa „Lesni“ ni poslala programov poravnave dolgov.

Sezonski značaj proizvodnje in prodaje (sezona traja od pomladi do pozne jeseni) in poltretji mesec trajajoča ustavitve plačil zaradi večstranske izravnavne računov, seveda pa tudi položaj,

ki spremlja lesno industrijo, so vplivali, da so se zaloge gotovih izdelkov močno povečale. Zaradi tega se že pojavljajo problemi okrog ohranjanja plačilne zmožnosti. Te probleme oziroma naloge rešujejo v okviru že sprejetih sanacijskih programov temeljnih organizacij združenega dela in s pomočjo kratkoročnih posojil slovenjgraške podružnice Ljubljanske banke.

Gozdarstvo in lesna industrija „Lesna“ Slovenj Gradec po zaključnem računu za leto 1975 z lastnimi dolgoročnimi obratnimi sredstvi ne pokriva poprečnih zalog, na kar vpliva

predvsem dejstvo, da so se spričo začetka obratovanja novih zmožljivosti povečale zaloge, za povečanje proizvodnje pa so uspeli zagotoviti le kratkoročna posojila. Zaradi kratkoročnih posojil pa imajo sorazmerno velike obveznosti do njihovega odplačevanja. Zaradi tega morajo tudi vso tekočo akumulacijo nameniti za odplačilo posojil.

Temeljne organizacije združenega dela Gozdarstva in lesne industrije „Lesna“ Slovenj Gradec, in sicer tiste, ki proizvajajo stavbno pohištvo, ne poslujejo s polnimi zmogljivostmi, tudi zaradi vpliva trži-

šča. Prizadeta pa je bila delovna organizacija tudi zaradi uvoznih omejitev, pa čeprav ima slovenjgraška „Lesna“ pozitivno zunanjetrgovinsko bilanco. Svoje pa je prispeval tudi nerazumljiv ukrep o prepovedi dajanja potrošniških pogojil za nakup stavbnega pohištva.

Kljub vsem trenutnim težavam prevladuje v Gozdarstvu in lesni industriji „Lesna“ Slovenj Gradec prepričanje, da morajo novi predpisi zagotoviti delovni organizaciji novo perspektivo, saj pričakujejo že v zadnjih mesecih tega leta boljše pogoje

za poslovanje. Računajo na izboljšanje plačilnih zmožnosti, pričakujejo pa tudi, da bo dobila trgovina več obratnih sredstev za kritje zalog. Svoje pa mora prispevati tudi vsaj 30 % povečanje izvoza, v primerjavi z letom 1975. Sicer pa se je slovenjgraška „Lesna“ odločila tudi za dolgoročne sodelovanje z gradbeno operativno pri proizvodnji in prodaji stavbnega pohištva. Že zdaj pa pomembno vpliva na razreševanje težav, s katerimi se srečujejo posamezne temeljne organizacije združenega dela, skupni žiro račun znotraj „Lesne“ (zametek interne banke).

Praznik mladosti v Mislinjski dolini

Tudi v Mislinjski dolini so se nadvse skrbno pripravili na slavo v počastitev 84. rojstnega dne predsednika Tita in praznika mladosti. Prireditev se vrstijo skozi ves mesec maj.

10. maja je Občinska konferenca Zveze socialistične mladine Slovenj Gradec organizirala dve lokalni štafeti, ki sta krenili s Paškega Kozjaka in Doliča. Mladi so prehodili del poti, po kateri je šla XIV. divizija, pa mimo domačij, kjer so zadnja leta odkrili spominska obeležja ter obiskali delovne kolektive v Mislinjski dolini. Na vsej poti so nosilce lokalne štafete mladosti sprejeli nadvse slovesno. V Dravogradu pa so slovenjgraške najboljšje želje in pozdrave predsedniku Titu za njegov 84. rojstni dan pridružili Zvezni štafeti mladosti.

Občinska konferenca Zveze socialistične mladine Slovenj Gradec

je v tem mesecu pripravila že tradicionalno tekmovanje osnovnih organizacij ZSMS za „Pokal mladosti“. V letošnjem tekmovalstvu so se najbolj izkazali mladinci iz osnovne organizacije ZSMS Pamečah.

Društvo prijateljev mladine Slovenj Gradec je zadnjo soboto pripravilo na stadionu v Slovenj Gradcu prvi „Dan v naravi“ in nanj povabilo vse prebivalce središča Mislinjske doline. Zal pa je muhasto vreme preprečilo, da bi v celoti izvedli program, pripravljen za „Dan v naravi“. Na stadionu so bila zaključna tekmovalstva v nogometu za „Pokal mladosti“, tam pa so tekmovali tudi taborniki in prikazali vrsto veččin.

25. maja so na osnovnih šolah po Mislinjski dolini sprejeli v organizacijo Zveze socialistične mladine učence 7. razredov osnovnih šol.

V avli Solskega centra Slovenj Gradec pa je bila zadnji torek, 25. maja, osrednja slovesnost v občini Slovenj Gradec v počastitev praznika mladosti. Na slovesnosti so podelili priznanja mladim družbenopolitičnim delavcem in mentorjem, ter razglasili rezultate tekmovalstva osnovnih organizacij ZSMS za „Pokal mladosti“.

Občinska konferenca ZSMS Slovenj Gradec je letos podelila priznanja naslednjim mladim družbenopolitičnim delavcem: Vinku Paradižu, Jožetu Plazovniku, Janku Škrabelju, Borisu Raju in Rajku Železniku. Priznanja pa so prejeli naslednji mentorji: Marjan Mikic (Solski center), Franc Hohnec („Nova oprema“), Albin Kac (taborniški odred „Severni kurir“) in Marija Gostenčnik (osnovna šola „Miloš Zidanšek“ Šmartno). Plaketo mladosti sta si letos priborili osnovni organizaciji Zveze socialistične mladine „Karel Destovnik – Kajuh“ Slovenj Gradec in Pamečah. V tekmovalstvu za „Pokal mladosti“ pa so bili, kot smo že zapisali, najboljši mladinci iz Pamečah.

V sredo, 26. maja, je bila v Slovenj Gradcu 8. seja Predsedstva Občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenj

Gradec. Obravnavali so poročilo o programskih izhodiščih Radia Slovenj Gradec, oceno priprav na tolmačenje osnutka zakona o združenem delu, poročilo o pripravah aktivnosti za razpis republiškega posojila za ceste in informacijo o aktivnostih za zbiranje pomoči Tolminski.

Predsedstvo Občinske konference SZDL Slovenj Gradec je na zadnji seji spregovorilo še o nekaterih nalogah organizacije Socialistične zveze delovnega ljudstva v občini po seminarju v Portorožu.

V Dravogradu bodo v petek, 28. maja, delegati Medobčinskega odbora Gospodarske zbornice Slovenije za Koroško ter člani Medobčinskega sveta ZKS, Medobčinskega sveta Socialistične zveze ter Medobčinskega sveta Zveze sindikatov za Koroško obravnavali stanje gospodarstva v regiji ter dogovor za izvedbo nalog, ki so nujne za izboljšanje položaja. Posredovana bo informacija o pripravah in dokumentih regijskega plana za gospodarstvo in negospodarsko za razdobje 1976 – 1980 ter predlog za ustanovitev gostinske šole v okviru Solskega centra Slovenj Gradec.

Med prvimi so v koroški regiji pripravili „obrambni dan“ na osnovni šoli „Franjo Vrnunč“ v Slovenj Gradcu ter na Solskem centru Slovenj Gradec. Na obeh izobraževalnih zavodih so namenili v letošnjem letu posebno pozornost seznanjanju učencev in dijakov s konceptom splošne ljudske obrambe in družbene samozščite, „obrambna dneva“ pa sta bila prvi preizkus pridobljenega znanja in usposobljenosti za obrambo.

Na osnovni šoli „Franjo Vrnunč“ Slovenj Gradec so imeli obrambni dan 13. aprila, pripravil pa ga je štab za splošno ljudsko obrambo na šoli. Po napadu sovražnih letal so na šoli preizkusili delovanje ekip za gašenje požarov, za odstranjevanje ruševin, prve pomoči, za prenos ranjenecov ter za evakuacijo dokumentov. Na mestu, kamor so se umaknili šolarji, so najprej nadaljevali s poukom, pozneje pa so mlade seznanili s taborniškimi veččinami, razkazali so jim orožje, šolarji pa so pripravili tudi miting.

Na Solskem centru Slovenj Gra-

dec pa so imeli obrambni dan 25. maja. Med dijake so tega dne prišli tudi pripadniki JLA iz garnizije Dravograd. Najprej so jim vrteli filme, po napadu na šolo in umiku pa so vojaki demonstrirali pehotno oboroženje in tehniko. Taborniki ter gojenke šole za medicinske sestre so prikazale zdravljenje ranjenecov na terenu. Po orientacijskem pohodu so se dijaki Solskega centra Slovenj Gradec zbrali pred domom Zveze borcev v Šmartnem pri Slovenj Gradcu in prvi obrambni dan zaključili z mitingom.

Prejšnji torek, 18. maja, se je sešel na izredno sejo Družbenopolitični zbor Skupščine občine Slovenj Gradec, na kateri so pregledali stanje na področju družbene samozščite in varnosti ter prikratk podelili plakete in odlikovanja za prizadevano delo na teh področjih.

Plaketo Republiškega sekretariata za notranje zadeve ja na izredni seji Družbenopolitičnega zbora Skupščine občine Slovenj Gradec prejel Odbor za družbeno samozščito slovenjgraške Občinske skupščine.

Prve „Plakete občine Slovenj Gradec“ za uspehe na področju družbene samozščite in varnosti so dobili odbor za družbeno samozščito pri krajevni skupnosti Šmartno, Tovarna usnja Slovenj Gradec ter postaja milice Slovenj Gradec.

Za najboljšie spise o pomenu družbene samozščite pa sta dobila knjižni nagradi Marja Šavc iz Solskega centra Slovenj Gradec in Tomaž Burnik z osnovne šole „Franjo Vrnunč“ Slovenj Gradec.

Prejšnji četrtek, 20. maja, se je začelo na letališču Koroškega aerokluba v Turiški vasi pri Slovenj Gradcu 14. republiško prvenstvo jadralskih pilotov Slovenije. 16. tekmovalcev iz Celja, Novoga mesta, Maribora, Lesc, Ptuj in Slovenj Gradca se bo do 30. maja borilo za naslov republiškega prvaka za letošnje leto. Značilnost letošnjega prvenstva je, da se je za nastop prijavilo več mladih jadralskih, ki se šele uveljavljajo in bo tekmovalenje zanimivo pomembna preizkušnja v tehniki pilotiranja, taktiki jadriranja ter v poznavanju vremena.

● RAZVOJNE MOŽNOSTI IN NAČRTI OTROŠKEGA VARSTVA V MISLINJSKI DOLINI

Varstvo še za 120 malčkov

Nedavno tega je sprejela nova vzgojno-varstvena ustanova v Šmartnem pri Slovenj Gradcu, ki ima 3 oddelke, v vzgojo in varstvo 60 predšolskih otrok. Dela so veljala nekaj nad 2,1 milijona dinarjev, denar pa je ob posojilu mariborskega „Marlesa“ zagotovila Občinska skupnost otroškega varstva Slovenj Gradec. V Šmartnem so že imeli otroški vrtec, vendar je deloval v neprimernih prostorih tako, da so bili pogoji za delo izredno težki.

Po dograditvi nove vzgojno-varstvene ustanove v Šmartnem je zdaj v Mislinjski dolini vključeno v organizirano varstvo in vzgojo skupaj 360 predšolskih otrok.

DO LETA 1980 NOV VRTEC TUDI V STANOVANJSKI SOSESKI S-8 V SLOVENJ GRADCU

V zadnjih dveh, treh, letih so dosegli v Mislinjski dolini pomemben napredek pri širjenju zmogljivosti vzgojno-varstvenih ustanov. Tako so leta 1974 uredili nova vrta na Legnu in Podgorju, letos v Šmartnem pri Slovenj Gradcu. Za prihodnje leto pa načrtujejo izgradnjo 2 oddelkov vrta v Pamečah. Do leta 1980 bo treba povečati zmogljivosti za organizirano vzgojo in varstvo še v samem Slovenj Gradcu. Pri tem računajo, da bodo najpozneje do leta 1980 v novem stanovanjskem naselju S-8 ob Celjski cesti zgradili vrtec, ki bo lahko sprejel najmanj 120 malčkov.

TUDI DRUGE OBLIKE VARSTVA NAJMLAJŠIH

V Mislinjski dolini prav zdaj pripravljajo srednjeročni program razvoja otroškega varstva. Čeprav bo tudi v prihodnje težične aktivnosti na gradnji novih zmogljivosti za vzgojo in varstvo otrok, pa računajo tudi na širjenje drugih oblik varstva otrok. Pri tem imajo v mislih občasne oblike varstva v krajih, kjer ne bo vrtecev. Računajo tudi na poskusno uvajanje celoletne male šole.

Sicer že zdaj pripravljajo za malčke iz Mislinjske doline pravilne ure, lutkovne igrice in celodnevne izlete. Tovarišice iz slovenjgraške vzgojno-varstvene ustanove gostujejo z lutkovnimi predstavami tudi v drugih krajih Mislinjske doline.

Sicer pa pošljejo vsako leto na počitniško letovanje 30 do 40 pretežno iz krajev, kjer ni oddelkov vzgojno-varstvenih ustanov.

Program prireditev

v počastitev praznika občine Slovenj Gradec 1976

- Nedelja, 30. maja:**
9,0: odprto prvenstvo v streljanju z malokalibrsko puško na strelišču v Slovenj Gradcu
- Ponedeljek, 31. maja:**
11,00: otvoritev razstave likovnih del učencev osnovne šole „Rado Iršič“ Mislinja v prostorih osnovne šole
17,00: revija otroških zborov „Ciciban poje“ v avli osnovne šole „Franjo Vrnunč“ Slovenj Gradec
- Torek, 1. junija:**
10,00: nastop recitatorjev Šolskega centra Slovenj Gradec z recitalom „Boj – domovina – svoboda“ v prostorih osnovne šole „Miloš Zidanšek“ Šmartno
11,30: nastop recitatorjev Šolskega centra Slovenj Gradec z recitalom „Boj – domovina – svoboda“ v avli osnovne šole „Rado Iršič“ Mislinja
15,00: sindikalno prvenstvo v malem nogometu na igrišču TVD partizan Slovenj Gradec
- Sreda, 2. junija:**
10,00: nastop recitatorjev Šolskega centra Slovenj Gradec z recitalom „Boj – domovina – svoboda“ v avli osnovne šole „Franjo Vrnunč“ Slovenj Gradec
17,00: tradicionalni kegljaški četverboj na kegljišču „Zarja“ Slovenj Gradec
17,00: koncert Delavske godbe Slovenj Gradec v Bolnišnici Slovenj Gradec
20,00 slovenjgraška premiera slovenskega filma „Idealist“ v Kinu Slovenj Gradec v počastitev 100-letnice rojstva Ivana Cankarja
- Četrtek, 3. junija:**
12,00: otvoritev razstave „Cankar v sliki“ v avli Šolskega centra Slovenj Gradec
15,00: sindikalno prvenstvo v malem nogometu na igrišču TVD „Partizan“ Slovenj Gradec

- Petek, 4. junija:**
10,00: sprejem delegacije občinske konference Zveze socialistične mladine pobratenege mesta Gornji Milanovac v prostorih hotela „Pohorje“
15,00: odbojarski turnir na igrišču v Šmartnem
17,00: telovadna akademija na rokometnem igrišču TVD „Partizan“ Slovenj Gradec
19,00: promenačni koncert Delavske godbe Slovenj Gradec pred Umetnostnim paviljonom
- Sobota, 5. junija:**
7,30: področni taborniški mnogoboj na stadionu v Slovenj Gradcu
9,00: pričetek gradnje ceste Gornji Dolič – Spodnji Dolič
14,00: partizansko srečanje pri Pavčkovih bolnišnicah
18,00: slovesen sprejem „Karavane bratstva in enotnosti“ pri Grobnici herojev v Slovenj Gradcu
19,30: koncert mladinskega pevskega zbora iz Gornjega Milanovca v avli osnovne šole „Franjo Vrnunč“ Slovenj Gradec, združen s podelitvijo plaketa in priznanja Maistrovim borcem
- Nedelja, 6. junija:**
8,00: šahovski hitropotezni turnir v prostorih gostišča „Murko“
9,00: povorka sanitetnih enot civilne zaščite na Glavnem trgu v Slovenj Gradcu
10,00: tekmovalstvo sanitetnih ekip civilne zaščite pred osnovno šolo „Franjo Vrnunč“ Slovenj Gradec
10,00: slovesna seja Skupščine občine Slovenj Gradec v Umetnostnem paviljonu Slovenj Gradec
16,00: revija moških in mešanih pevskih zborov v območju občine Slovenj Gradec v dvorani v Podgorju
15,00: ljudsko rajanje v prostorih restavracije Bellevue v Slovenj Gradcu
- Delovni ljudje Mislinjske doline, dostojno proslavimo praznik naše občine! Udeležimo se vseh prireditev v čim večjem številu!**

Tik pred ciljem omahnil

Na tanki češnjevi veji sedi maček ter se neudobno guga sem ter tja in komaj drži ravnotežje. Na koncu veje žalosten čepi ptič, ki ima polomljeno perut. Zaveda se, da ima prednost, ker je lahek, a na drugi strani sluti, da se mu morda bliža zadnja ura.

Maček poskuša iztegniti eno od tačk, toda veja se nevarno guga in on se prične nagibati zdaj na to, zdaj na ono stran in končno ustali svoj položaj. Nato spet poskusi. Tokrat iztegne drugo tačko. Položaj se še poslabša. Maček strmoglavi v globino. Jezno se mu zabliskajo zelenkaste oči. Liže si udarjene ude in razmršeno dlako. Potem spet mirno sede pod češnjo. Premišljuje, ali bi naskočil, ali ne? Upanje še vedno tli v njem,

kajti iz oči mu sije neki čuden lesk, ki pomeni lakoto. Gotovo je potepinski maček. Zdaj se je odločil: „Spet bom poskusil!“ Počasi, previdno prične plezati po hrapavem deblu. Pod njegovimi mehkimimi tačkami je čutiti krepplje, ki se v določenem trenutku zarijejo v drevesno skorjo in nalahko praskajo po površini. Ko pripleza na vrh ugleda ptiča, ki še vedno čepi tam in čaka na smrt. Mačka jezi, ker je ptič tako blizu, a ga zaradi tanke veje ne more doseči.

Zdaj poskusi bolj previdno kot prej, saj ve, da bo tu hitrost odločilna. Počasi se plazi naprej. Od silnega hrepenenja po hrani se mu izbuljijo oči. Plen pa čaka in to se mu zdi sumljivo. Maček ve, da se vse,

kar je živo, brani. Ptič pa sedi tam, s stisnjeno glavo med peruti, z razsršenim perjem. Maček pretehtava položaj. Zdaj, zdaj bo skočil po nebogljencu. Ne maček je bolj previden kot prej – še čaka. Zdjaci plane po žrtvi. Veja se strese, ptič v velikem loku odleti z drevesa. Maček pa tudi z velike višine zaplava kot ptič na tla. Padec je precej hud. Nekaj časa nemirno obleži, nato odpre lačne udrtne oči, a ptiča ni nikjer več. Spet vstane, začne lizati svoje rane, nato pa s sklonjeno glavo odšepa vstran.

Maček je dvakrat poskusil, a tik pred ciljem je omahnil z drevesa. Po drugem padcu je upanje popolnoma izgubil.

JANO DROPELNIK 8. a
Osn. šola Šmartno ob-Paki

Kajuhova bralna značka

Ob podelitvi Kajuhovih bralnih značk nas je obiskala pisateljica Kristina Brenkova. Ko je stopila na oder in nam pričela pripovedovati, smo vsi navdušeno poslušali. Posamezniki so peli in recitali, nastopil pa je tudi pevski zbor. Po proslavi so podelili Kajuhove bralne značke predsedniki raznih skupnosti. Pogovarjali smo se še s pisateljico o tem, kako je pričela pisati knjige.

SAVO RADULOVIC 6. a
Posebna osnovna šola

Ob progi

Večkrat sem stala ob progi. Pogledovala sem za vlaki, ki so sopli mirno. Oprezovala sem za lokomotivo, da bi zagledala strica, ki je strojevodja.

Nekega dne sva šli s prijateljico Jelko nabirat rože, ki so rasle v bližini proge.

Ustavila sem se in pričakovala vlak, ki je že piskal v daljavi. Ko je odpeljal mimo sem dolgo zrla za njim. Dim, ki ga je puščala lokomotiva, se je počasi razgubil. Zazelela sem si, da bi bila v službi na železnici. Lahko bi se vozila z vlaki, jih ustavljal in potnikom dajala potne listke. Videla bi veliko tujih krajev. Spomnila pa sem se tudi strica, ki je tožil, da je strojevodja zelo težak poklic. Ves dan si umazan, duši te dim, ki nastaja od izgorlega premoga. Stric mi je večkrat obljubil, da me bo vzel s sabo na kratko vožnjo.

Po progi sta prišla dva delavca, ki sta jo pregledovala. Pogledala sta na uro. Takoj sem ugotovila, da bi vsak čas moral pripeljati vlak. Železničarja sta hitro končala svoje delo in se umaknila s proge. Zazelela sem, da bi se vsak dan vozila z vlakom.

Jelka je tačas nabrala velik šopek. Odpravili sva se domov, jaz pa se zelo rada vračam k progi in opazujem vlake, ki vozijo mimo.

MARJANCA TAJNIK 6. raz.
Osn. šola bratov Letonja

Hodimo po njihovih stopinjah

Takoj po vdoru sovražnika, so se zbrali pogumni in zavedni Slovenci. Prvi borci Štajerskega bataljona so se organizirali na Pohorju. Kljub velikemu pritisku Nemcev in izdajalcev so se partizanske vrste širile. Pridružila sta se jim Revirska in Savinjska četa. Tako so ustanovili prvi Štajerski bataljon. Takoj so s skupnimi močmi

napadli Šoštanj in ga za dve uri tudi osvobodili. Zavzeli so telefonsko centralo in bili gospodarji Šoštanja do jutra. Fantje so peli partizanske pesmi, ljudje, ki so bili na oknih pa so jim pomagali peti, ker so mislili, da je svoboda. Pri akciji je vodil partizane Jože Letonja – Kmet, ki je kraj dobro poznal, saj je bil domačin. Prvi Štajerski ba-

taljon je imel še mnogo drugih akcij. Marsikdaj jo je sovražniku dobro zagodel.

Po vojni nismo hoteli pozabiti žrtev nacizma. Zato smo šole imenovali po velikih možeh – narodnih herojih. Tudi naša šola je imenovala pionirski odred po prvem Štajerskem bataljonu.

SREČKO MEH 4. c
Osn. šola Anton Aškerc

Kaj nam bo prineslo leto dva tisoč

Približujemo se koncu drugega tisočletja. Ta leta, kar jih pomnimo so leta velikih in malih. Človek osvaja vesolje, zraven pa pozablja na narode v Afriki, Aziji in Latinski Ameriki, ki žive še v kameni dobi. Le 25 let nas še loči od leta 2000. Kaj nam bo prineslo teh 25 let? Ali bo uspelo organizaciji združenih narodov, da napravi mir na svetu? Samo bežno upanje imamo, zakaj dokler bodo na svetu veliki, ki med seboj tekmujejo v oborožitvi, so mali narodi stalno v življenjski nevarnosti. Raje naj tekmujejo v znanstvenih in raziskovalnih vedah, ne pa v vojni industriji. Zgodi se lahko, da uničijo ves naš ljubi planet s svojo močjo. Takrat bi življenje na zemlji izumrlo. Kaj ne bi bilo škoda civilizacije na tako

visoki stopnji razvoja? Upajmo, da bodo veliki ubogali organizacijo združenih narodov in ne bodo pričeli praktičnega prikaza svoje moči. Prišlo bi do tretje svetovne vojne, drugačne – atomske vojne. Njen zaklju-

ček pa bi bil – smrt na zemlji. Kaj nam bo torej prineslo leto 2000? Blaginjo in srečo, morda strah v vojni? – Zapajmo v OZN!

VOJKO PLEČKO 8. b
Osn. šola Gustav Šiliha

Naši prijatelji

Maja smo prejeli pismo naših sovrstnikov iz Rač pri Mariboru. Člani kluba OZN so nas prosili za sodelovanje. Pisma smo se zelo razveselili, saj se je krog naših prijateljev tako razširil.

Mladi člani kluba OZN iz osnovne šole Rače so nam

predstavili svoje delo v klubu, opisali svoj domači kraj in nas zaprosili, da jim opišemo naše mesto.

Junija bodo organizirali ekskurzijo v Velenje in na Graško goro. Sprejeli jih bomo z velikim veseljem. Razkazali jim bomo Velenje in okolico.

Klubovci OZN na osnovni šoli Anton Aškerc bomo letošnje šolsko leto uspešno zaključili. Pridobili smo si veliko prijateljev, s katerimi izmenjujemo svoje deovne izkušnje s po določeni internacionalistične vzgoje.

LILIJANA CIZEJ 8. c
Osn. šola Anton Aškerc

Srečanje lutkovnih skupin

Zvedeli smo, da bodo prišle v Velenje lutkovne skupine iz vse Slovenije in da bodo potrebne prenočišča. Tovarišica nas je vprašala, kdo jih bo vzel k sebi. Javil sem se. Naslednji dan je tovarišica tajnica po zvočniku povedala, da se naj javijo vsi učenci, ki bodo sprejeli lutkarje 7. maja ob sedmi uri pred šolo.

Prva je prispela lutkovna skupina iz Kranja in v njej je bil tudi moj novi prijatelj. Ko sva prišla domov sem mu pokazal stanovanje, nato pa sva igrala namizni tenis. Spremljal sem ga na kosilo, nato pa sem gledal predstave v kinu.

Dragi mladi prijatelji!

Ta teden ste praznovali dan mladosti. To je prav gotovo eden najlepših dni v letu. Na ta dan se je rodil tudi naš predsednik maršal Tito. Letos je praznoval že svoj štiriinosemdeseti rojstni dan. Vsi želimo, da bi še dolgo tako uspešno vodil našo domovino!

Lepo pozdravljeni!

Moja mama je najlepša

Stanko in Minek sta bratranca. Še majhna sta pri stari mami prebolela v njeni stari zakonski postelji neprijetne rdečke. Bila sta rdeče popikana, za posmeh drug drugemu, stari mami pa v posebno veselje – nadlogo, saj kljub vročini nista in nista mirovala. Po svoje sta se zabavala in nekega dne odkrila veliko škatlo fotografij: že umrlega starega očeta, nepoznanih starih obrazov sorodnikov, pa še sliko, na kateri sta bili njuni mami majhni. „Lej, no lej, kakšni sta bili najini mami, hihih!“

Stanko: „Poglej kako lepo obleko je imela moja mamica!“

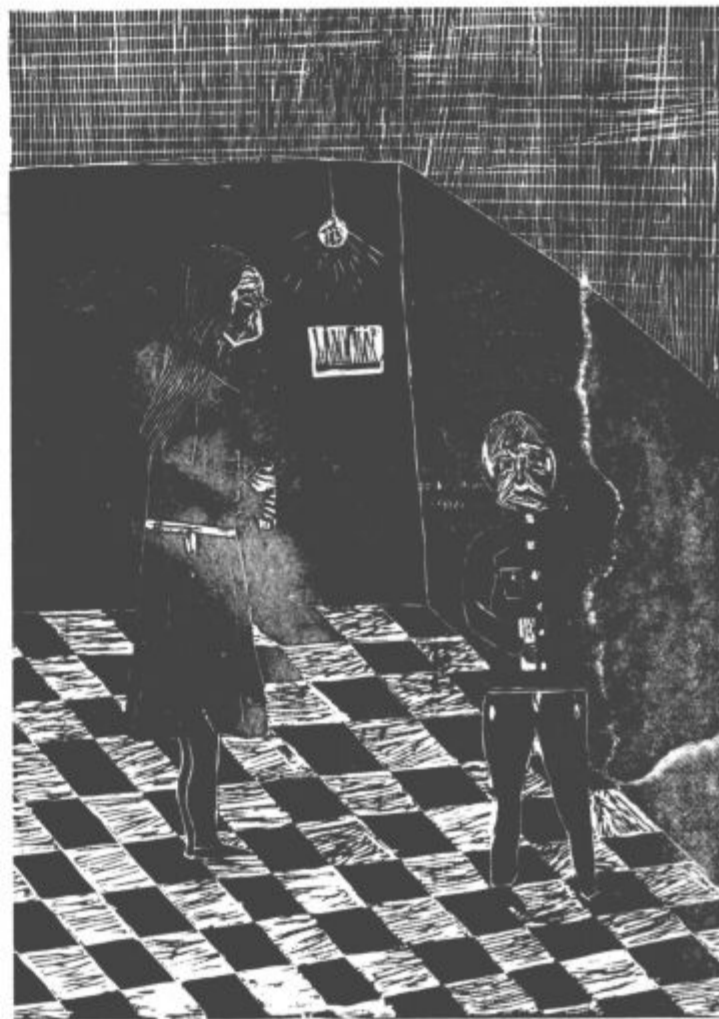
Minek: „Moja mamica pa je imela tako lepe lase!“

Stanko: „Ampak moja mamica je večja in ima najlepše oči.“

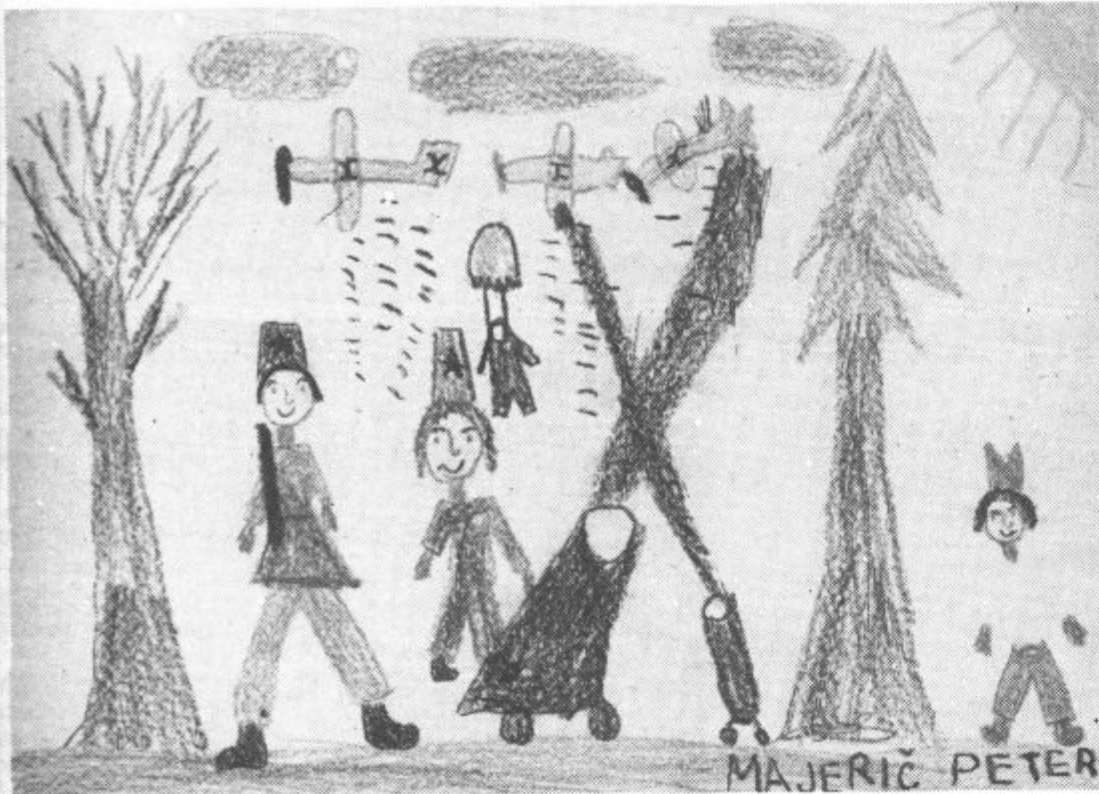
Minek: „To pa ni res, moja mamica ima lepše oči!“

Stano je že uporabil blazino: „Da boš vedel, moja mamica je lepša.“ Blazina je prifrčala nazaj z jeznim vzklikom: „Ni tvoja, moja mamica je še sedaj najlepša!“ Toliko, da ni frčalo po zraku še perje, pa je spor rešila stara mama: „Dajta že mir, za vsakega otroka je njegova mama najlepša in prav je tako.“

SAŠO JURK 7 a
Osn. šola Gustava Šiliha

Praznik Jože, 6. b, Osnovna šola Karla Destovnika – Kajuha: Umivanje zob

Peter Majerič: Partizani so nam priborili svobodo

»Kje je Furlanija

V tovarni Jegorovo so izdelali 1750 jeklenih „jezev“, ki naj bi jih varovali pred tanki. Izdelovali pa so tudi „vorošilove hotele“, jeklene bunkerje s protitankovskimi topovi. Vsaka tovarna je imela svoj vojni odred. Prvega septembra je bilo v mestu že 79 delavskih bataljonov s 40.000 borci. Po vsod pa je primanjkovalo orožja.

Na fronto so odšli preizkušeni partijski delavci, zbirali so prostovoljce, ki jih je bilo zlasti veliko med mladimi. Delavski bataljoni so bili pripravljene za boj že dan po vpoklicu novincev. Baltiško ladjeve naj bi mestu pomagalo z ladijskimi topovi, hkrati pa naj bi preprečilo nemško izkrcaje v Finskem zalivu. Mesto je postajalo iz dneva v dan trdnjša in močnejša utrdba. Nemci pa so bili še vedno prepričani, da ga bodo v naslednjih dneh zasedli in uničili.

HITLER ČESTITA K ZMAGI

Nemška propaganda je delovala premišljeno in učinkovito. V svet je razširjala novice, da je Leningrad že skoraj v njihovih rokah. Hitler je čestital feldmaršalu von Leebu, komandantu severne armadne skupine, ki je obkolila Leningrad, za uspešni vojni pohod. Poveljnik generalnega štaba Jodl pa je poletel v Helsinke, kjer je maršal Mannerheima odlikoval z železnim križem za finske zmage. Hkrati je obljubil Fincem 15.000 ton žita.

900 DNI

6. septembra so začeli omenjati padec Leningrada-tudi v uradnih poročilih vrhovnega poveljstva Wehrmachta.

„Obroč okrog Leningrada se vedno bolj oži, je pisalo v poročilih. V Berlinu so sklicali posebno konferenco s tujimi dopisniki. Povedali so jim, da so pri Leningradu sovjetske enote že v zanki in da jim grozi lakota in uničenje. Poudarili so, da ne nameravajo napasti mesta zgolj zaradi prestiža, in da ne želijo po nepotrebnem izgubljati ljudi. Če pa se mesto ne bo vdalo, ga bodo prisiljeni do tal porušiti, kot se je to zgodilo z Varšavo in Rotterdamom.

Nemci so verjeli svoji propagandi. 6. septembra je Hitler že podpisal navodila za začetek ofenzive proti Moskvi. Z Leningradom je očitno zaključil, zdaj naj bi se severna armada s tanki in svojimi oklopnimi enotami najkasneje do 15. septembra premaknila na moskovsko fronto. Od von Leeba pa je zahteval, naj stisne Leningrad v najtesnejši obroč. Dal mu je tudi tajno navodilo, naj ne sprejme kapitulacije mesta. Mesto in njegovi ljudje so bili s tem obsojeni na smrt. Hitler je hkrati zahteval bombardiranje civilnih objektov. Njegovi vojaki pa naj bi ustrelili vsakogar, ki bi se hotel prebiti skozi železni obroč.

Za takšno zločinsko povelje je javnost izvedela šele kasneje.

Medtem so se na Leningrad vsipali nemški letaki. Večina prebivalcev se jih je izogibala in jih ni upala niti brati. Bili so se delavskih bataljonov, ki so skrbeli za notranjo obrambo in ukrepali tudi proti sovražnikovi propagandi. Sporočila z letakov so se širila od ust do ust, od človeka do človeka. Zdaj so bila namenjena predvsem ženskam, trkala so na njihova ljubeča srca:

„Izkoristite vsako priložnost in prepričajte svoje može, sinove in fante, da je vojskovanje z nemškimi vojaki, z nemško armado popoln nesmisel. Končajte bitko za Leningrad, kajti le tako boste rešili svoja življenja.“

Na letakih, ki so jih namenili sovjetskim vojaškim enotam pa je pisalo:

„Napodite svoje politične komisarje – zaprite jim gobce!“ Nemci so bili iz dneva v dan bolj prepričani v svojo zmago. Nekdo je v teh dneh zapisal:

„Leningrad: dobro napredujemo. Na fronti, ki jo držijo Reinhardtove enote, sovražnik že popušča. Kaže, da tudi prebivalstvo ni pripravljeno na obrambo mesta. Poveljnik severne armade von Leeb ne namerava izgubiti Reinhardtovega korpusa.“ Nekaj dni kasneje je zapisal, „da napad na Leningrad dobro napreduje“.

Nemci so res dobro napredovali. Nekaj resnice je bilo tudi v trditvah, da vsi Leningrajčani niso pripravljene na obrambo, da se ne bodo upirali sovražniku. Nekateri sovjetski častniki so bili celo prepričani, da je bila pot v mesto odprta. Nemci bi morali udariti, prebiti frontno črto in že bi imeli zmago v rokah. Tudi Kočetova so vedno pogosteje navdajale temne slutnje. V nekem poročilu je zapisal, da sovjetska tajna policija v teh dneh ni odkrivala le nemških vohunov, simpatizerjev in agentov, temveč tudi posameznike, ki so pripadali posebnim „bojnim enotam“. Te enote naj bi pripravljene vstajati v trenutku, ko bi nemške enote vdrle v mesto. In kakšne so bile možnosti za obrambo mesta po nacističnem vdoru? V mestu so bili pripravljene na vse.

Kočetov je videl v teh dneh po mestu na stotine strojníc, protitankovskih pasti, strelskih lin in barikad. Vse to je bilo pripravljeno na obrambo. Imel je vtis, da se je v mestu v zadnjih dneh marsikaj spremenilo, da je bilo vse na svojem mestu. Nemo se je spraševal, če se lahko zanesejo na vse to, kar imajo. Tako so se spraševali tudi drugi ljudje. Mnogi med njimi so dvomili. Med njimi tudi Stalin, kar je razvidno iz razgovora z admiralom Kuznjecovom 13. septembra v Kremlju.

LENINGRAD BOMO PORUŠILI

Istega dne proti večeru se je vrnil v Kronštad admiral Vladimir F. Tribuc. Bil je v Smolnem in se je vrnil prej kot običajno. Srečal se je z novim poveljnikom Žukovom in prejel nove ukaze. Bil je slabe volje. Prvi je to opazil Pantelejev, ki se je vrnil v Kronštad kmalu za njim. Takoj je zašutil, da se je moralo pripetiti nekaj resnega. Tribuc ga je le bežno poslušal, ko mu je poročal o položaju na ladjevju. Potem je poklical še vodjo vojnih operacij in poveljnika v zaledju.

Čeprav je od grozljive noči 6. maja minilo že precej časa, ljudje tega ne bodo nikoli pozabili. Za vedno bodo v njihovih srcih ostali grozljivi kriki in zamolklo bobnenje padajočega kamenja in opeke, potresni sunki in škripanje sten, glasovi živali in strah, ki je zajel vasi v Furlaniji, na Tolminskem in Goriškem. Ostali bodo tudi spomini na vse, ki so tega trenutka živeli z njimi pa jih ne bodo videli nikoli več.

Vojak je zaklical: „Bodi mirn, Paolo!“

– Miren sem, je zastokal deček nekje pod ruševinami.

več kot dvajset ur ležal deček ujet med deske in kamenje in ga pobožal.

– Ne skrbi, ostal bom pri tebi, je še dodal.

bilo tega, se verjetno ne bi nikoli srečala. Po dvajsetih urah sta bila več kot brata.

Bruno je bil vojak osme brigade, ki je prva prišla na pomoč nesrečnim ljudem. Dvajset ur je kopal in poslušal šibek otroški glas. Prišel je do dečka. Nekaj metrov za njim sta stala dečkov oče in sestra, ki sta se že rešila z manjšimi poškodbami, mater pa

MOŽ VZTRAJA

Vasi so še zavite v prah, ki ga dviga veter, nad krajem se zbirajo temni oblaki in po ljudeh ob ruševinah padajo prve deževne kaplje. Po cestah hitijo vozila, ljudje se gnetejo, vprašujejo, iščejo. Prihaja prva pomoč, svojci, ki delajo v drugih krajih, vse pa je nekako neutrujeno, še vedno pod vtisi grozljive nesreče.

Na bližnjih ruševinah koplje mož in se prebija skozi kamenje. Okrvavljeni roki odmetavata deske, iščeta. Sam je molči, obraz je prašen in od časa do časa zakliče: „Marija... Marija...“ Iz ruševin pa ni glasu, ni odgovora in ga nikoli več ne bo.

Mož dela na cesti. Marija je bila njegova žena. Šele 23 let je imela. Izkopali so jo med prvimi, mrtvo, hudo zmaličeno. Mož je ni spoznal, renkel je, da to ni Marija. Zdjaj koplje in išče tam, kjer je bila nekoč njuna spalnica.

NEZNANI GLAS

Reševalci kopljejo in poslušajo. Slišijo glasove, vendar jih zaradi oddaljenosti ne morejo razumeti. Zato kopljejo dalje. Po dveh urah najdejo majhen tranzistor, ki je sredi ruševin ostal nepoškodovan. Ležal je med dvema blazinama. V bližini so izkopali tiskarja Maria. Takoj je vprašal: „Kje so moji?“ Njegova žena, mama, stric in dva otroka so umrli pod ruševinami. Njihova trupla so zanaš v platno, ker niso imeli krst in jih položili na dvorišče pri porušeni šoli. Koliko gorja in koliko tragedij doživljajo

RADIO VELENJE

● UKV frekvenca 88,9 megahercov
● oddaje: v četrtek ob 15.30, v nedeljo ob 10. uri

Potres je uničil vse, kar so imeli

DRUGIČ ROJEN

Desetletni Paolo Fabris, apotekarjev sin, je ležal na trebuhu. Niso ga mogli potegniti iz ruševin, ker so se bali, da bi z najmanjšim premikanjem ogrozili njegovo življenje. Kopliali so pri otrokovih nogah, ker so se bali, da bi sprožili nov plaz na otrokovo glavo.

Pred potresom se vojak in deček nista poznala. Če ne bi

so težko ranjeno odpeljali v bolnišnico.

– Pazi! se je spet oglasil vojak. Zdjaj te bomo rešili.

Počasi so ga potegnili izpod ruševin. Bilo je, kot bi se drugič rodil. Ni stekel k očetu in sestri, ni klical matere.

– Bruno, kje si? je vprašal in izgubil zavest.

– Zdjaj te bomo izvlekli, je rekel vojak.

– Že prej so rekli, da me bodo rešili... Morali bi imeti buldožer. Ga imate?

– Da. Toda z njim si ne moremo pomagati, je rekel vojak.

– Bruno, ostani pri meni.

Vojak je stegnil roko v ozko luknjo v ruševinah, kjer je že

ljudje in koliko tega bodo doživeli v naslednjih dneh. Ostali so brez svojcev, brez domov, sredi hladnih in deževnih dni in noči, obupani in prestrašeni in polni negotovosti za svojo prihodnost.

ŽENA ASUNTA

– Dokler bom živ, tega ne bom pozabil, zatrjuje Belgijec Jack, ki je pred nekaj dnevi z ženo prispel na dopust k ženinim staršem. „Hrumelo je, kot bi prihajalo iz notranjosti zemlje. Kot bi bilo konec sveta. Potem je bilo vse tiho, zatem pa strašni kriki ranjenih. Pravijo, da je mrtvih okrog 1500, veliko so jih našli, veliko jih pogrešajo. Koliko jih je še pod ruševinami? Oblast obljublja pomoč. „Kje je Furlanija?“ je vprašal poslanec v Rimu, ko so formirali to področje. Zdjaj ve, kje je in ve, da tam živijo siromašni, a delavni ljudje. Bodo še kdaj imeli tukaj svoje domove?

Na ruševine tekstilne tovarne v Gemoni sije vroče sonce. Vrtar stoji ob porušeni stavbi in vpisuje nekaj v svojo knjigo. Seznan živih, mrtvih, ranjenih. Tovarna je bila stebber gospodarskega razvoja kraja. Ob potresu so v nočni izmeni v njej delali

103 delavci in delavke. Pokopalo jih je kamenje in opeka.

Delavec Pietro je prišel in vprašuje po svoji ženi Asunti, ki je bila takrat na delu. Vso noč je iskal med ranjenimi, po bolnišnicah. Videl je na stotine mrtvih in ranjenih. Še vedno je upal. Zdaj je prišel do vratarja in ga vprašal:

- So našli Asunto?
- Da, mrtva je, je odgovoril vratar in pogledal v tla.
- Dobra žena je bila, je rekel mož zamoško.
- Da, bila je za vzgled, je potrdil vratar.

Pietro je odšel k skupini vojakov in začel kopati po ruševinah.

FELJTON

Samomorilski potok

Prišli so do Samomorilkega potoka. Ni imel imena in ni bil vrtan na nobeni karti, toda tako so mu rekli marinci potem, ko so se dva dni zaman borili, da bi prišli čezenj. Potok je silovito hiter, nemara meter globok, največ sedem metrov širok. Vijuga se in buči med skalnatimi bregovi.

Peni se prek skal. Tu in tam je vanj bogve kdaj padlo drevo, ob katero se zaletava voda. Bregovi se poganjajo na obeh straneh strmo kvišku. Pet, šest metrov so visoki in se končajo v gosti džungli.

Kraj se imenuje Cape Gloucester. New Britain. Pacifik. Marinci niso vedeli, da je potok pravzaprav neke vrste trdnjavski jarek pred utrjeno japonsko bojno linijo. Niso mogli vedeti, da je v gosti podrazi na drugi strani potoka vse polno japonskih utrdb. Bunkerji, izmed katerih so bili nekateri po več nadstropij visoki in skrbno zgrajeni iz skal in debelih brun. Niso videli imenitno kamufliranih strojničnih gnezd, v katerih je bilo po več strojničnih hkrati in v katerih so imeli Japonci bogato zalogo ročnih bomb.

Vsega tega niso vedeli. Tega ne bi nikoli vedeli, če ne bi prišli sem in poskusili pregariti potok, tako nedolžno lep sredi džungle.

Samo ostrorelci so streljali na izvidnike mornariške pehote, ki so šli prek potoka. Bunkerji in strojnična gnezda so bili tihi, skriti v gosti džungli.

Za izvidniki je prišlo še več marincev. Prebredli so potok z orožjem nad glavo, se povzpeli po strmih bregu na suho in stopili v džunglo.

Tedaj se je odprla džungla. Mislili so, da jih pika milijon kač. Eksploziralo jim je pred nosom — svinčenke vseh kalibrov so sejele smrt med možmi in sivo-zelenih uniformah. Poskušali so odgovarjati na ogenj. Ampak to so bili le obupni poskusi prodati svoje življenje kar se da dražje.

Imeli so dve veliki prednosti. Nihče jih ni videl in nihče jih ni mogel slišati. V splošnem streljanju in rezkem laježu strojnične se posamezni strelj japonskih ostrorelcev sploh niso slišali.

Za ostrorelca je to velika prednost in Japonci so jo izkoriščali, kolikor so le mogli. Marinci niso vedeli, da so izpostavljeni puškam, izza katerih je oko skozi daljnogled spremljalo vse poskuse napadalcev, da se kje skrijejo.

To je bila velika in skrbno nastavljena past, v katero se je ujel dober in pomemben plen.

Z ameriškega dela potoka so poskušali z močnim strojničnim in minometalskim ognjem zaščititi vod, ki je prebredel potok. Skušali so nad ujetim vodom narediti tako močan in neprobojen zid iz svinčenk, ki bi prisilil Japonce, da poiščejo zavetje, streljajo manj natančno in tako omogočijo možem v sivo-zelenih uniformah, da pridejo živi na svojo stran potoka.

Uspeli so. Vendar se jih mnogo ni vrnilo. Ostali so na drugi strani potoka, ki je dobil ime „Samomorilski“ in tam so ostali za vse večne čase.

Cez nekaj časa so poskusili znova napasti Japonce na drugem koncu. Poskus se je ponesrečil. Tako kot prvič, so tudi sedaj Američani le s težavo rešili tri vode, ki so napadli Japonce.

Potebom so znova poskusili. In bili odbiti.

Prvi dan je minil v nenehnih poskusih, da bi nekako prišli na drugo stran potoka in na njej tudi ostali. In to ostali — živi! Zaman. Japonci niso popustili niti za las. Z nezmanjšano trdovratnostjo in žilavostjo so odbijali sleherni napad in vsakič prizadeli Američanom velike izgube.

Število mrtvih, ki so ostali na drugi strani potoka, se je z vsako uro večalo.

Vendar pa niso mogli narediti prav ničesar drugega. Kaj pa naj bi bili storili? Ukazano je bilo napredovati za vsako ceno. To je pač pomenilo priti na drugo stran potoka, pobežati Japonce in nadaljevati prodiranje.

Pobiti Japonce! Kako? Ko pa jih večji del dneva sploh niso videli!

Calvin King je bil štirikrat v prvih nekaj urah na drugi strani potoka in vselej se je moral umakniti skupaj s svojimi

tovariši — ne da bi enkrat samkrat videl vsaj enega Japonca!

Vsi Japonci so bili skriti. V bunkerju, strojničnem gnezdu — ali pa kje pod kakšnim grmovjem. Bili so skriti povsod tam in tako dobro, da jih ni bilo moč videti.

Za njihovo prisotnost so vedeli le po streljanju.

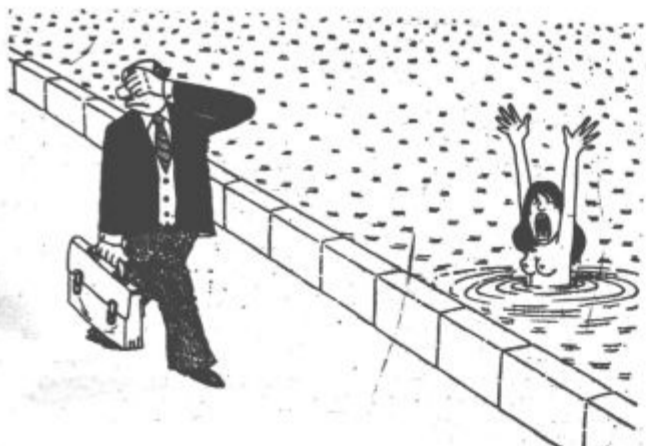
In tako so morali bojevati stotine majhnih bitk, od katerih je vsaka zase bila smrtonosna in je pretela, da bo za mnoge od njih zadnja v življenju.

Morali so se oprijeti naslednje taktike:

Najprej so poslali v izvidniško majhno patrolo. Ko so Japonci začeli streljati nanjo, so se močje brž vlegli in zaščitili. Nato so poslali v približno isto smer drugo patrolo, ampak s povsem drugega konca. Ko so tudi na to patrolo začeli streljati, so poslali še tretjo skupino v izvidnico. In seveda so Japonci streljali tudi na to.

Začeli smo objavljati nov feljton

humor

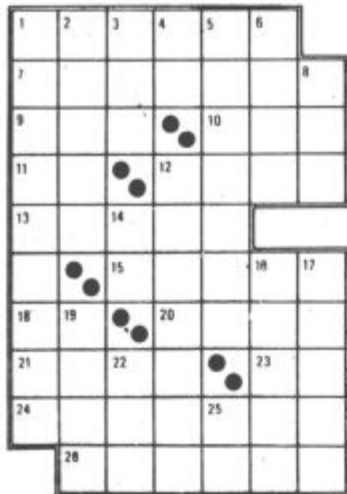
Brez besed

„Ni vzroka za razburjanje. Vsako sliko začne tako!“

Križanka

VODORAVNO: 1. Slikarska deščica za mešanje barv, 7. podtalno delovanje, 9. največji morski sesalec, 10. ime češkega narodnega junaka, verskega reformatorja Husa, 11. kratica za opus citatum, navedeno delo, 12. ime karikaturlarja Roglja, 13. odposlanec, 15. ptica roparica, 18. kratica za Varnostni svet, 20. ovalna skleda, 21. vrsta ogljikovega vodikov, plin brez barve in vonja, 23. kratica za Vojni ekspedit, 24. vodljiv zrakoplov v obliki cigare, po nemškem iznajditelju Zeppelinu, 26. negativen pol elektrode v Tialvanskem členu. NAVPIČNO: 1. pedant, dlakokepec, 2. tuje žensko ime, deklica iz „A. v čudežni deželi“, 3. premikanje po zraku, 4. Edvard Grieg, 5. tajeenje, 6. ime dveh prelazov na Velebitu, 8. dalmatinsko žensko ime, 12. vojaško bodalo, 14. kratica za Gozdna uprava, 16. izraelski

IZ MALHE ŠALEŠKEGA ŠTUDENTSKEGA KLUBA

Velenje in razvoj turizma

• 2

PIŠE BRANE HOHNEC

Vladimir Kokole v svojem članku o turizmu slovenskih pokrajin razmišlja, kakšne so rečimo osnove turizma v predalpskih pokrajinah, kamor spada tudi Šaleška dolina z Velenjem. Takih izrednih naravnih kvalitiet kot visoki alpski svet ta svet nima. A tudi tu so hribovi visoki preko 1000 m nad morjem da dobimo vtis, da smo v gorah. Nekateri hribovi so res kar mogočne gorske gmote (Smrekovec in Plešivec v okolici Velenja), a tudi ostalo hribovje ima veliko strmih in polih. Največja turistična vrednost gora v predalpskem svetu je v tem, da so imenitne razgledne točke (n.pr. Gora Oljka, Smrekovec in Paški Kozjak). Privlačne so gore tudi za tiste turiste, ki si žele prave fizične rekreacije in tako veliko pešačijo. Ali pa grede v hribe z avtomobili in so potem vsaj nekaj časa na svežem zraku (Sleme, Paški Kozjak). Pozimi sneg obleži tukaj dalj časa, kar lahko izkoristijo smučarji (tereni na Paškem Kozjaku).

Tudi gozdovi so eden izmed pogojev za turizem. Z izletom v gozd je združeno n.pr. nabiranje gozdnih rastlin, svežina v vročih poletnih dneh in samota. Gozdne jase so prijetna sfera za počitek. Končno pa so gozdovi še lovski tereni. Vse te možnosti okolica Velenja vsekakor nudi. Velenje samo je torej le lokalna izhodiščna postaja za ture na okoliške hribe. Lahko pa turist v sami okolici mesta, se pravi v dolini, najde kakšen prijeten kotiček za piknik. V bližini Velenja so takšni prijetni prostori ob številnih jezerih, nastalih zaradi ugrezanja tal. Tak piknik z ribolovom si turist lahko privoščijo tudi ob rečici Paki. V Velenju in okolici so idealni tereni za kolesarske izlete. Seveda je to okolje ugodno za najbolj pogostne turistične potrebe: sprehode, izlete in kampiranje. Samo Velenje je že zaradi svoje urbanistične zasnove in arhitekture zanimivo za turista.

Pomemben faktor za turizem nekega področja je podnebje, čeprav še zdaleč ni odločujoč. Splošna ocena velenjskega podnebja bi bila: zmerno topla poletja in mrzle zime (januarski povprečje je -2,5, juljski pa 18,5 C). Za Velenjsko kotlino je značilen toplotni obrat, čeprav ni tako izrazit kot v sosednji Slovenjgriški kotlini. Srednja dnevna temperatura pod 0°C je poprečno od 5. decembra do 18. februarja (75 dni), nad 0°C pa je bilo 290 dni in sicer 127 dni nad 5°C, nad 20°C 173 dni in nad 15°C 102 dneva. Povprečno pada na tem področju 1275 mm padavin. V Velenju so namerili največ padavin junija in oktobra. Po teh podatkih sklepamo, da pride največ gostov v Velenje v poletnih mesecih, ko je temperatura ugodna za kopalniški turizem.

Kakšne so torej osnove turizma v samem mestu? Kar se tiče prostorskih dejavnikov turizma, mi v Velenju sploh nimamo nekih posebnih naravnih niti družbenih pogojev, neke posebne privlačnosti. Nimamo n.pr. specialne klime, nimamo večjih ribolovnih voda, nimamo posebno pomembnih spomenikov. Tistega pa, kar imamo, ne znamo izkoristiti. Imamo več malih jezer z možnostjo ribolova in čolnarjenja, nadalje imamo v neposredni okolici Velenja več gradov, od katerih je le eden preurejen v muzej. Tudi čisto materialnih osnov nimamo dovolj urejenih in primernih — to je cest, pošte, gostinskih objektov. Zaradi vsega tega je 30. mesto na rang lestvici turističnih področij Slovenije povsem razumljivo. Več možnosti ima velenje na področju iniciativnih dejavnikov turizma. Turistično društvo mora skrbeti za boljše organiziranje in aktiviranje turističnih gibanj, za informiranje, propagiranje in usmerjanje turistične potrošnje. Takšno zahtevno in obsežno delovanje pa seveda zahteva profesionalno organizacijo.

Velenje ima odlične možnosti, da se na področju turizma poveže s sosednjimi turističnimi področji, ki imajo ugodnejše pogoje za turizem (Zgornja Savinjska dolina, Golte, letališče Slovenj Gradec, zdravilišče Dobrna). Nesmiselno bi bilo zapiranje v lastne meje. Glede na trajanje bivanja je področje Velenja opredeljeno za tranzitni in izletniški turizem. Kot osnovni namen pa je lahko rekreacija in poslovni turizem. Če bi v to lahko vključili naravni park v Zgornji Savinjski dolini, smučarski center Golte in zdravilišče Dobrna, potem lahko imamo praktično kompleksno ponudbo za turista.

V Velenju imamo nekaj tradicionalnih prireditev, ki nedvomno privabijo marsikatero turista k nam. Te prireditve so: pusti karneval, tombola, kotalkarska prireditve in plesna prireditve. Leta 1974 sta bili še dve zanimivi prireditvi: občinska živinorejska razstava v Šoštanj, ob Velenjskem jezeru pa ribiško tekmovanje za prehodni šaleško-savinjski pokal.

S tem, ko ima Velenje definirano obliko turizma, si lažje predstavljamo, kaj bi morali turistu nuditi. Iz tabele o turistinih zmogljivostih v Velenju po vrstah poslovnih enot za leto 1975 je razvidno, da velika večina zmogljivosti odpade na hotel, kar kaže na potrebo povečati zmogljivosti zasebnih sob oziroma objektov. Zasedenost skupnega števila ležišč skozi vse leto pa je bila v Velenju l. 1972 približno 50%. Vse prenočitve v šotarišči oziroma v weekend nasejijo ob velenjskem jezeru pa so vezane na poletne mesece t.j. na glavno sezono. Tudi zasedenost ležišč je precej večja v glavni turistični

sezoni, saj odpade glavni delež prenočitev na poletno sezono, ki traja od maja do oktobra. V tem času je prenočilo v Velenju 55,7% turistov. Iz naslednje tabele pa bomo se videli, kako so bile prenočitve oziroma število gostov razporejene leta 1975 po posameznih mesecih:

1975	prenočitve	število gostov
Januar	3729	1219
Februar	3382	861
Marec	3622	905
April	2977	899
Maj	3865	1153
Junij	4184	1295
Julij	3495	1163
Avgust	3856	1196
September	3642	1284
Oktober	3358	1119
November	2571	977
December	1164	1114

Največ prenočitev leta 1975 je bilo junija in sicer 4184, prav tako je bilo junija v Velenju največ gostov — 1295. Najmanj prenočitev je bilo decembra — 1164, najmanj gostov pa februarja — 861. Na glavno turistično sezono (junij do september) je odpadlo približno 38% gostov in prav tolikšen delež nočitev. V mesecih februar, marec in april je bil delež gostov od skupnega števila le 20%. Tako spet vidimo, da turisti pridejo v Velenje zlasti v poletnih mesecih, vendar se je tudi v ostalih mesecih število gostov precej povečalo v primerjavi z n.pr. letom 1972 (povečanje števila nočitev od leta 1972 do leta 1975 kar za 68,2%). Delež tujih nočitev je bil leta 1975 celo 29,2%, delež tujih gostov pa 25,5%.

Gostinski objekti v Velenju, ki imajo prenočitvene zmogljivosti, so n.anslednji: Hotel Paka (kategorija C, 56 sob in 75 ležišč), Vila Herberstein (7 sob z 19 ležišči), Gostilna Pod gradom (9 sob z 20 ležišči), Gostilna Zajc Tinka (6 sob s 14 ležišči), Počitniške hišice ob jezeru (21 sob s 43 ležišči). Ostali gostinski obrati (delavski klub, Restavracija Nama, gostilna Verdel in Rudarski dom) pa nimajo lastnih prenočišč.

Kaj si lahko turist v Velenju ogleda? Najbolj zanimiva točka je nedvomno Velenjski grad, ki stoji na griču nad starim Velenjem. Na gradu je danes rižez, ki ima tri oddelke: etnografskega, rudarskega in oddelek NOB. Tu je tudi slovenska zbirka črnske umetnosti. V glavnem so to le eni kipci, ki jih je pokojni Foit poklonil muzeju. V prizidku gradu pa so spravljene ostanki mastodonta, ki so jih našli pri zemeljskih delih v Skaloh. Zraven je postavljena reprodukcija originalne živali, delo akademske kiparke. Grad je leta 1973 obiskalo 9908 turistov, največ meseca junija.

Na nasprotni, severni strani doline stoji na gričku štomarska cerkev. V njeno steno je vžidan rimski nagrobni kamen, sicer pa nima posebne zgodovinsko-umetniške vrednosti.

Za turista je zanimivo tudi središče mesta s Kulturnim domom, knjižnico z galerijo, kipom rudarja in centralnim spomenikom žrtvam NOB.

Naslednja važna turistična točka je velenjsko jezero. To umetno jezero ima turistično vrednost predvsem zaradi ribolova in čolnarjenja.

Drugi pomembni turistični objekti so še letni bazen, zimski bazen in razsvetljeno smučišče v Saleku. Vas Salek slovi še po svoji zgodovinsko-umetniško pomembni gotski cerkvi in po razvalini srednjeveškega gradu, ki stoji na griču za vasjo.

(se nadaljuje)

Ste že naročeni na tehnik Naš čas?

Perspektivno usmerjena urbanizacija

Izdelava nekega urbanističnega dokumenta ni več zadeva skupine strokovnjakov, pač pa domena vseh dejavnikov — že na začetku prihodnjega leta bom v velenjski občini razpravljali o urbanističnem programu do leta dva tisoč

Zavod za urbanizem Velenje je razmeroma majhen in mlad delovni kolektiv. Občinska skupščina ga je ustanovila pred dobrima dvema letoma, pred tem pa je manjša skupina ljudi delala v sklopu občinskih upravnih organov. Kljub temu pa je njegova pomembnost čedalje večja.

Lani je 35 delavcev, kolikor jih je zaposlenih v velenjskem zavodu za urbanizem, ustvarilo 159.208 dinarjev družbenega proizvoda, letos pa načrtujejo 10 milijonov dinarjev realiza-

cije. Poslovni predmet je obsežen. Zavod za urbanizem izdeluje prostorske plane, občinske urbanistične programe, urbanistične načrte, zazidalne načrte, urbanistične rede in rešuje mikroubanistične pro-

bleme ter stalno spremlja njihovo izvajanje. Nadalje zavod pripravlja lokacijsko dokumentacijo z vsemi soglasji, organizira zakoličbe gradbenih zemljišč in objektov ter kontrolira kontrolo zakoličb. V delokrogu tega zavoda je tudi urejanje stavbnih zemljišč po posebni pogodbi med odborom SIKS za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč ter zavodom ali po-

posebnem pooblastilu občinske skupščine Velenje. Pripravlja predloge in spremlja izvajanje programov samoupravnih interesnih skupnosti ter investitorske posle za samoupravne skupnosti in izvaja celotni investitorski inženiring po naročilu. Velenjski zavod za urbanizem pa projektira tudi nizke in komunalne gradnje, vrši ekonomske posle in raziskave s področja ekonomike urbanizma, komunalnega in stanovanjskega gospodarstva ter opravlja vse druge zadeve v skladu z odločbo o ustanovitvi in zadeve, ki zavodu posebej poveri občinska skupščina.

Primerno tem zahtevam in poslovnim nalogam je zavod za urbanizem Velenje tudi notranje organiziran v 4 sektorje: tehničnega, za strokovne zadeve, finančno plansko-analitičnega in razvojnega. V sklop navedenih sektorjev spadajo služba za urbanizem, projektna služba za gradnje, priprava dela in nadzorna služba v funkciji izvajanja inženiringa ter strokovna služba za odbor SIKS (nekdanji sklad za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč).

URBANIZEM DOMENA VSEH

Urbanizacija terja nove prijeme in zahtevne naloge. Tega se v velenjskem zavodu za urbanizem dobro zavedajo, saj vedo, da mora biti urbanizacija perspektivno usmerjena. Na eni izmed sej zborov občinske skupščine Velenje je direktor zavoda za urbanizem Rudi Hudovernik, dipl. gradbeni inž., o tem takole povedal: „Urbanizem ni le rezultat dela arhitektov in gradbenikov, pač pa splet dejavnosti ekonomistov, sociologov, psihologov, geografov in mnogih drugih. Usklajevanje vseh navedenih dejavnikov pa ne sme biti le posamezna akcija, temveč stalni proces in terja široko angažiranost celotne družbene sfere. Zavod za urbanizem je zato kot organizacija posebnega družbenega pomena operativni izvajalec načrtane politike in kot tak eden prvih členov v celotni verigi uresničitve te politike. Minili so časi ko je bila izdelava nekega urbanističnega dokumenta zadeva skupnice strokovnjakov ali posameznikov, ki so, kakor so vedeli in znali, napravili dokument, ki velikokrat morda ni upošteval vseh elementov. Danes pa že lahko govorimo o nekem samoupravnem urbanizmu ko pri izdelavi urbanističnega dokumenta sodelujejo krajevne skupnosti, samoupravne interesne

skupnosti, organizacije združenega dela, družbenopolitične organizacije in občani.“

VIZIJA: LETO 2000

Zavod za urbanizem se je že vklopil v vse te spremenjene zahteve, saj ni nastal sam po sebi, ampak iz potrebe, da bi koordiniral uresničitev občinskega družbenega načrta do leta 1980, ki smo ga v velenjski občini v široki razpravi pred leti sprejeli vsi občani in delovni ljudje. Zavodova naloga pa s tem še ni opravljena, saj si načrtovanja in planiranja ne moremo predstavljati brez potrebnih proučitev, razčlemb in domišljajskih videnj. Zaradi tega pa smo v velenjski občini že začeli pripravljati urbanistični program do leta 2000.

Ali je takšen program res potreben? V pogovoru z Janezom Pelkom, sekretarjem zavoda, smo o tem izvedeli podrobnosti in pomen. Šaleška dolina je prostorsko omejena zaradi energetskega bazena, ki spreminja njeno naravno okolje (ugreznine) in onesnažuje ozračje (šostanjska termoelektrana). Brez urbanističnega programa se urbanizacija razvija tako, kakor kažejo vsakdanje potrebe. Z izdelanim programom pa se smotno načrtuje uporaba okolice ter usklajeno usmerja stanovanjska in gradnja splošnega pomena. Torej je nujno potrebno določiti pokrajinski prostorski razvoj občine Velenje za daljše obdobje. Ko bo izdelan takšen program, potem ne bodo več v ospredju ožji interesi, ki ovirajo uresničitev širših in pomembnih za razvoj družbene skupnosti. Vse to je vodilo skupščino občine Velenje, da se je odločila za izdelavo urbanističnega programa do leta 2000, tega pa je že začel delati zavod za urbanizem Velenje. To pa je brez dvoma izredno zahtevna naloga in so zavoljo tega pritegnili k sodelovanju kar 130 ljudi, ki delajo v 12 komisijah. Izvedeli smo, da bo predlog tega urbanističnega plana izdelan še letos in bi lahko na začetku prihodnjega leta o njem že javno razpravljali.

Urbanistični program do leta 2000 bo vseboval prirodno geografske pogoje, favno, floro in karakteristične pejsaže področja, dosedanja družbenoekonomski in prostorski razvoj ter zdajšnje stanje, oceno bodočega razvoja, kdružbenoekonomski razvoj in potrebe do leta 2000 ter še grafične priloge. Noj bsilec strokovnega dela je zavod

za urbanizem, ta pa bo pritegnil k sodelovanju še zunanje institucije zavod za spomeniško varstvo, geološki zavod, elektro Slovenj Gradec, PTT podjetje Celje, Toplovod Velenje, komunalno obrtni center, Nivo Celje in še druge.

KAJ NUDJO ZASEBNIM GRADITELJEM?

Na zavod za urbanizem Velenje, ki ima svoje prostore na Tomšičevi 16, se pogosto obračajo tudi zasebni graditelji. Vsi tisti, ki nameravajo graditi, morajo potrebna soglasja in dovoljenja iskati pri različnih organizacijah, njihova pot pa se začne prav na velenjskem zavodu za urbanizem. Najprej mora graditi-

Kompasova turistična poslovalnica v Slovenj Gradcu

V Slovenj Gradcu so pred nedavnim odprli Kompasovo turistično poslovalnico. Ob delavnikih je poslovalnica odprta od 7. do 19. ure, ob sobotah pa od 7. do 14. V tej novi turistični poslovalnici lahko dobite turistične informacije, organizirajo pa tudi izlete, strokovna potovanja in različne turistične storitve, prodajajo in rezervirajo letalske, železniške, avtobusne in ladijske prevoznice, posredujejo vize in potne liste, menjajo denar in posredujejo gostinske usluge.

telj ugotoviti možnost gradnje v določenih predelih, informacijo o zemljišču pa dobi pri odboru SIKS za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč, katerega strokovno službo opravlja zavod za urbanizem. Odbor SIKS za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč razpiše v sredstvih javnega obveščanja licitacijo za zazidavo prostih zemljišč. Ko graditelj dobi (kupi) gradbeno zemljišče, naroči pri zavodu za urbanizem lokacijsko tehnično dokumentacijo, naročilo pa mora predložiti mapno kopijo parcele (to izdela geodetska uprava) in zemljiško knjižni izpis (izda ga zemljiška knjiga na občinskem sodišču). V posebni brošuri „Navodila občanom, ki nameravajo graditi“ smo prebrali, da lahko graditelji na zavodu za urbanizem naročijo izvedbo postopka do pridobitve lokacijske odločbe ali do gradbenega dovoljenja. Zatrjujejo, da si bodo graditelji prihranili precej truda in časa. Gradbeno dovoljenje priskrbijo na velenjskem zavodu za urbanizem v 40 dneh, stroški za pridobitev lokacijske odločbe znašajo 1.214,50 dinarjev, za pridobitev gradbenega dovoljenja pa 1.163,20 dinarjev. V tej ceni pa seveda niso zajeti stroški za izdajo dovoljenja in prispevkov. Te morajo graditelji plačati organu, ki jih je izdal. Delo in naloge zavoda za urbanizem Velenje pa so še obsežnejše. V Slovenskih Konjicah so na primer začeli delati mestni zazidalni načrt, prevzemajo pa tudi vso sosesko po sistemu delnega inženiringa. Te in delovne obveznosti, ki smo jih že poprej navedli pa terjajo od delovnega kolektiva napore in prav lahko verjamemo, da bodo letošnje obveznosti povsem uresničili.

LJUBAN NARAKS

ZAVAROVALNICA SAVA

ZAVAROVANJE ŽIVINE in upravljanje po zavarovancih

Pomembnost zavarovanja živine je vedno večja, čeprav jo štejemo še za sorazmerno mlado panogo zavarovanja. Pravi razmah je doživela po drugi svetovni vojni oziroma 1952. leta, ko se je vključil riziko zdravljenja in je to zavarovanje prevzela zavarovalnica.

Živinoreja je žal v naših krajih še vedno več ali manj na meji rentabilnosti pač zato, ker je v končni fazi živalska proizvodnja občutljiv beljakovinski prehranski artikel.

Vzporedno z usmerjanjem kmetij na intenzivno živinorejo in s tem kvalitetnejših živali, katerim nenehno raste vrednost, kar daje posameznikom kakor skupnemu gospodarstvu večje perspektive v živinoreji. Zato so živinorejci iskali in se še zanimajo za vse možnosti, da zavarujejo svojo živino na eni strani, po drugi strani pa so zopet težnje za čim cenejše in čimbolj široko jamstvo.

Zavarovalnica je imela in ima posluš do tovrstnega zavarovanja. Organizirani so bili sestanki z živinorejci — zavarovanci po vaseh in formirane najprej na manjših področjih, v zadnjem času pa na področjih občin zavarovalne skupnosti živinorejcev za skupinska zavarovanja živali.

Na čelu te zavarovalne skupnosti je bil izvoljen odbor, ki skrbi za pravilen potek zavarovanj in izplačanih odškodnin. Ta odbor ima tudi svoj pravilnik na podlagi katerega pravilno tolmačijo zavarovancem zavarovalne pogoje na svojem področju.

Vsako zavarovalno leto so odboru predloženi na vpogled tehnični rezultati vplačanih premij in izplačanih odškodnin. Nadalje sta ob tej priliki praviloma prisotna predstavnik veterinarske in področne kmetijske pospeševalne službe. Tako je medsebojno sodelovanje in upravljanje zavarovanja bolj izpopolnjeno.

S tem načinom upravljanja je zavarovancu — živinorejcu dana možnost, da s svojimi predlogi pripomore k izboljšanju zavarovanja živine.

Na tej podlagi upravljanja se zavarovanje živine nenehno širi, saj so tudi doseženi lepi uspehi.

Na območju naše POSLOVNE ENOTE Celje, ki zajema področje osmih občin (Celje, Žalec, Mozirje, Velenje, Laško, Šentjur, Šmarje, Slov. Konjice) je v skupnem zavarovano preko 30.000 glav goveje živine; 7000 prašičev in okrog 1.000 konjev.

Zavarovalnica si prizadeva postopek zavarovanja izboljšati in poenostaviti tako, da bo zavarovanec živinorejec pod čimbolj ugodnimi pogoji zavaroval svojo živino.

Razprava o prihodnji usmeritvi ZIP Gorenje

V temeljnih organizacijah združenega dela in v delovnih organizacijah v okviru sestavljene organizacije združenega dela Zdrženih industrijskih podjetij „Gorenje“ Velenje začinjajo te dni z javno razpravo o razvojni usmeritvi sestavljene organizacije združenega dela in reprodukcijske celote „Dom“. Gre za predlagano usmeritev razvoja za obdobje prihodnjih petih let. Koncept, ki je zastavljen z marketinškega vidika z vsemi analizami, dopolnjujejo določbe zakona o združenem delu, posebej kar zadeva dohodkovne odnose in povezanost. To bo predstavljalo novo osnovo za integracije znotraj sestavljene organizacije združenega dela Zdrženih industrijskih podjetij „Gorenje“ Velenje ter za vključevanje v reprodukcijsko celoto „Dom“.

Nadaljnji razvoj sestavljene organizacije združenega dela Zdrženih industrijskih podjetij „Gorenje“ Velenje predstavlja razvojna usmeritev reprodukcijske celote „Dom“, saj želijo združiti vse tiste proizvodne potencialne, ki so že zdaj vključene v reprodukcijsko celoto „Dom“, prav tako pa tudi druge. Reprodukcijska celota „Dom“ je torej

interes celotne obstoječe proizvodnje v okviru delovnih organizacij „Gorenje“ ter jamstvo za ostvaritev razvojnih načrtov. Tej perspektivni usmeritvi je podrejena tudi reorganizacija v okviru Zdrženih industrijskih podjetij „Gorenje“ Velenje.

Smiselnost predstavljanja „Gorenja“ zdaj torej ni več predstavitev posameznih izdelkov, pač pa celotnega koncepta, pri čemer naj bi prišlo do izraza zlasti še njegove tehnološke in ekonomsko-družbene prednosti. Že v kratkem bodo vsem zaposlenim v okviru Zdrženih industrijskih podjetij „Gorenje Velenje“ predstavili celo vit proizvodni program „Gorenja“, septembra pa tudi predstavnikom trgovskih delovnih organizacij, ki bodo prišli v Velenje na sklepanje pogodb za leto 1977. Torej bo mogoče na enem mestu videti pregled obstoječe proizvodnje Zdrženih industrijskih podjetij „Gorenje“ ter nove izdelke, ki se bodo pojavili na tržišču prihodnje leto.

V okviru sestavljene organizacije združenega dela Zdržena industrijska podjetja „Gorenje“ Velenje namenjajo zdaj poseben poudarek tehnološki funkciji posameznih izdelkov ter njihovem

uvetjavljanju na tujih tržiščih. Njihovo vodilo je — ne samo proizvodna, pač pa tudi tržna disperzija izdelkov, da bi lahko 1980 uresničili zahtevno nalogo: izdelati za 17 milijard dinarjev izdelkov ter prodati na tuje za najmanj 5 milijard dinarjev izdelkov. Za ostvaritev teh nalog bo potrebna kar največja odgovornost in prizadevnost vseh služb, tako tehniških, marketinških, finančnih in drugih.

V sestavljeni organizaciji združenega dela Zdržena industrijska podjetja „Gorenje“ Velenje bodo razpravo o prihodnji razvojni usmeritvi temeljnih organizacij združenega dela, delovnih organizacij ter Zdrženih industrijskih podjetij „Gorenje“ povezali z obravnavo osnutka zakona o združenem delu. Ob tem, ko bo sleherni zaposleni verificiral prihodnjo 5-letno razvojno usmeritev, bo skušal ostvariti ob uveljavitvi določb zakona o združenem delu optimalne pogoje za doseg želenih ciljev. Posebno podrobno bodo preučili dohodkovne odnose, tako v okviru temeljnih organizacij združenega dela, delovnih organizacij, Zdrženih industrijskih podjetij „Gorenje“ Velenje in reprodukcijske celote „Dom“, s tem pa bodo ustvarjena solidna osnova za odločitve o prihodnjem razvoju.

Družbeni prehrani delavcev največja skrb

Na Rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje si zelo prizadevajo, da bi čimbolj zadovoljivo rešili vprašanje družbene prehrane delavcev. V ta namen gradijo ob Kidričevi cesti pri ramskih domovih nov obrat družbene prehrane z zmogljivostjo 1500 obrokov. Obrat bodo predvidoma odprli za dan rudarjev. Družbena prehrana in skrb za oddih in rekreacijo delavcev sta bili vprašanji, o katerih smo se pogovarjali s Francem Lenartom, direktorjem REK—TOZD družbena prehrana in gostinstvo.

„Naša temeljna organizacija je bila ustanovljena pred dvema letoma, ob podpisu samoupravnega sporazuma o združitvi TOZD v delovno organizacijo rudarsko elektroenergetski kombinat. Poleg skrbi za družbeno prehrano opravlja naša temeljna organizacija v nekaterih drugih lokalih tudi čisto gostinstvo dejavnost, skrbi pa tudi za organizacijo počitniškega letovanja za naše delavce.

Trenutno je v TOZD zaposlenih 78 delavcev, ker pa je že na pragu tudi letovalna sezona, bo ta številka zaradi zaposlitve sezonskih delavcev v počitniških domovih kmalu povzpela prek sto „zaposlenih“.

Kaj bi lahko povedali o polovljanju vaše temeljne organizacije?

„Naša temeljna organizacija je za delovno organizacijo posebne družbene pomena, iz česar izhajajo tudi nekatere specifičnosti pri njenem poslovanju. Ena izmed njih je prav gotovo dogovor o poslovanju na neki ravni stabilnosti; to pomeni, da moramo z ustvarjeno reali-

zacijo pokrivati le stroške enostavne reprodukcije, ne smemo pa postavljati cen, ki bi omogočale ustvarjanje dobičkov. S tem je zagotovljena cenenost obrokov. Ta dogovor velja tako za ovrednotevnjive storitev družbene prehrane kot tudi za cene oskrbnega dne v počitniških domovih.“

— Najpomembnejša dejavnost vaše temeljne organizacije pa je seveda organizacija družbene prehrane — to je malic med delom?

„Prav gotovo! Naši delavci pa tudi zaposleni v drugih organizacijah, kot na primer: delavci Toplovdra, Projektivnega biroja, zdravstvenega doma, strojne postaje Preloge, Gradisa, Stanovanjskega podjetja, družbenopolitičnih organizacij in drugi lahko pri nas dobijo hladni? Oe ali tople malice, v manjšem obsegu pa tudi ostale tople obroke. Hladne obroke pripravljamo v enoti okrepčevalnice na novem jašku, razdeljujemo pa jih na sedmih različnih razdelilnih mestih, ki so v bližini posameznih delovišč. V tej enoti na dan sedaj pripravimo 5500 obrokov.

— Kakšna pa je izbira hrane? „Lahko rečem, da je zelo velika, saj imamo vsak dan na voljo prek 40 vrst različnih obrokov.“

— Kje in kdo pa lahko dobi tople obroke? „Tople malice pripravljamo v novem obratu družbene prehrane v Šoštanju pri termoelektrarni ter v delavske klube v Velenju. Iz Šoštanja, kjer na dan pripravimo okrog 1300 toplih malic in prilično 250 kosil ter večerij, hrano vozimo v posebni termos posodah na več kot deset različnih razdelilnih mest.

Sicer pa lahko skoraj na vsakem razdelilnem mestu delavci izbirajo med toplimi in hladnimi obroki. Cena hladnega obroka je 8,10 dinarjev, toplega

pa dvanajst dinarjev. K tej ceni prispeva posameznik 2.20 dinarjev na obrok, razlika, ki trenutno znaša 150 dinarjev za zaposlenega na mesec, pa regresira posamezen TOZD.

Ta znesek je še precej nižji kot je dovoljena zgornja meja sindikalne liste. Zajto je v razpravi po TOZD naš predlog, da bi regres nekoliko povečali, s tem bi lahko izboljšali tudi količino kot tudi kakovost obrokov.“

— Iz dosedanjega bi lahko sklenili, da je prehrana med delom pri vas razmeroma dobro organizirana za zunanje delavce. Kako pa imate rešeno to vprašanje za rudarje v jami in kako je sploh s prehrano tistih delavcev, kjer sta oba zakonca zaposlena in za teamske delavce?

„Res je, da rudarji v jami sedaj lahko dobijo le mrzle malice, vendar bomo tudi problem toplih obrokov za te delavce zadovoljivo rešili v bližnji prihodnosti. Precej slabše pa je urejena prehrana za naše delavce, ki so sami in za družine, kjer sta oba zakonca zaposlena. Zavedamo se, da ima od približno tisoč naših samcev le dobra tretjina urejeno prehrano, ostali pa si prehrano urejujejo sami kot pač vedo in znajo. Slednje se zlasti slabo odraža na zdravju delavcev, tudi na njihovi delovni storilnosti. Da bi rešili tudi to pereče vprašanje, smo začeli graditi nov obrat družbene prehrane, katerega bomo odprli ob prazniku naših rudarjev. Objekt bo odprtega tipa, deloval pa bo na samopostrežni način. V njem

bomo sprva pripravljali 200 zajtrkov, 400 toplih malic in tisoč večerij ter kosil, kasneje pa približno 2500 kompletnih obrokov. Računamo, da bomo z otvoritvijo novega moderne obrata družbene prehrane lahko pokrili vse lastne potrebe, po naročilu pa bomo hrano dostavljali tudi drugim delovnim organizacijam.“

— In težave?

„Glede na to, da naša dejavnost spada med občutljiva področja, se vedno znova pri delu srečujemo z različnimi problemi. Če izvajamo heterogenost želja naših potrošnikov — vsakdo ima svoj okus, zato je usklajevanje včasih zelo težka, prav tako pa tudi drobne poslovne probleme, potem je med težavami treba najprej omeniti vprašanje zagotovitve zadostnih količin nekaterih vrst osnovnih živil (suho meso in mesni izdelki, po katerih je največje povpraševanje) ter vprašanje kakovostnega kruha. Le-ta se je v zadnjem času zelo poslabšala, vendar pa mi kot njegovi porabniki na kakovost nimamo nobenega vpliva.

Velike težave nam povzročajo tudi nestalne cene. Cene se na trgu včasih spreminjajo čez noč, cene obroka pa tako hitro ni mogoče menjati. Velike kadrove težave nam povzročata nenakomeren delovni sistem. Ob konicah, to je ob devetih dopoldne in od 12. do 14. ure bi za dobro postrežbo potrebovali še skoraj enkrat toliko ljudi kot jih imamo sedaj. Na drugi strani pa v preostalem času ne bi bili polno zaposleni.“

Tudi na REK so med krvodajalci prednjačili mladi

KRI DAROVALO 1559 OBČANOV

Krvodajalstvo, to človekoljubno dejanje je v velenjski občini v nenehnem porastu. Občinski odbor Rdečega križa Velenje si je pred petimi leti zadal nalogo, da bo zbral 1500 krvodajalcev, vendar so ob koncu leta 1972 plan presegli kar za 112 krvodajalcev. Leta 1973 je kri darovalo 1987 občanov, naslednje leto je bilo krvodajalcev sicer nekoliko manj kot leto pred tem, vendar so letne potrebe kljub temu presegli za dobrih 6 odstotkov, lani pa so prvič presegli število 2000 krvodajalcev; toliko so jih namreč načrtovali v začetku leta, na koncu leta pa so to število presegli za 155 krvodajalcev.

V letošnjem letu naj bi za potrebe slovenjegraške in celjske bolnišnice ter za ljubljanski zavod za transfuzijo krvi darovalo kri 2500 občanov. Pri občinskem odboru Rdečega križa Velenje so prepričani, da bodo tudi v tem letu delovni ljudje in drugi občani naše občine pokazali veliko humanost, kar potrjujejo tudi akcije, ki so že bile doslej.

Prva akcija je bila v Smartnem ob Paki, udeležili se je je 136 prebivalcev tega kraja. V preteklem tednu pa sta bila odvzeta krvi za delavce tovarne gospodinske opreme Gorenje in rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje. Tako je v torek, 18. maja darovalo kri kar 555 delavcev Gorenja, v sredo in četrtek pa kar 728 zaposlenih velenjskega kombinata. Poleg tega je prejšnji mesec odšlo v Slovenj Gradec 140 občanov, in darovalo kri v tamkajšnji bolnišnici.

Za krvodajalski akciji za delavce Gorenja in rudarsko elektroenergetskega kombinata je tudi značilno, da je bilo med krvodajalci izredno veliko mladih oziroma tistih, ki so prišli na odzvem šele prvič. Posebna zahvala za dobro organizirano akcijo in ševeda velik odziv pa ševeda gre aktivoma Rdečega križa na REK in v Gorenju.

Namesto v Topolšico v Rimske Toplice

Pred dnevi se je oglašil v naši redakciji bralec David Jazbinšek iz Topolšice 130, poštna številka 63326, v roki pa je imel 16. številko Našega časa, ki je izšla 23. aprila. Sprva smo že mislili, da namerava časopis odpovedati. Nato nam je pokazal prvo stran časopisa, kjer je bil prilepljen listek z njegovim (pravilnim) naslovom in pa žig pošte — Vojnik. Povedal je, da se ni prvič pripetilo, da je pošta zanj ali njegovo družino namesto v Topolšico zašla v kakšen drug kraj.

Meseca marca bi bil moral oditi na roditeljski sestanek na rudarski šolski center v Velenje, vendar je pismo prišlo do Topolšice po deset kilometrov dolgi poti, so ga odpeljali

naprej na vpogled poštarjem v Rimskih Toplicah.

Podobno kot bralec David Jazbinšek se tudi mi sprašujemo, ali še bolje sprašujemo velenjsko pošto, kako je to sploh mogoče? Ali je temu kriva površnost, malomarnost ali kaj drugega? Povedati moramo, da to ni edini primer, ampak da se naši bralci tedna in tekočem traku pritožujejo, da ne dobivajo redno tolnika. Precej takšnih, ki namesto v petek zjutraj, ko bi moral biti časnik na pošti, dobijo Naš čas šele v ponedeljek, pa tudi v torek.

Kdo je za vse to kriv? Morda bo odgovor na to pismo pojasnil zaplete v zvezi z romanjem našega časopisa, in seveda podobnih poštnih pošiljk, kot je bila Davida Jazbinška.

Sodelujejo s posavskimi študenti

Saleški študentski klub že eno leto aktivno sodeluje s klubom posavskih študentov. Sodelovanje se je začelo s skupnim taborjenjem v Ribnem pri Bledu, lani decembra pa sta se oba kluba pomerila na športnem srečanju v Velenju. Maja letos so posavski študentje pripravili športno srečanje v Brežicah, kjer sta kluba igrala košarko in nogomet. Potem pa je bil še družabni popoldan s piknikom ob Savi. Na tak način si Saleški študentski klub prizadeva, da bi z ostalimi klubi v Sloveniji navezal kar najtrdnjše stike ter z njimi izmenjal izkušnje.

Melita Vovk

PIŠE: BORUT KORUN

2

Na obisku pri Hefaistu

V Arhimedovem mestu

Na postaji smo zvedeli, dpelje edini avtobus do hotela na Etni (ki mi je ostal v tako dobrem spominu) ob sedmih zjutraj, sedaj pa je bila ura že deset. Sklenili smo, da počakamo na naslednji vlak za Siracuse. Ta je pravzaprav že čakal na peronu prav tako prazen in nedeljski kot vse ostalo. Toda nam še ni bilo do tega, da bi se spet vrnili v vagon, pa tudi ura je govorila, da se nam še ne mudi. Sedeli smo vsak na svoji klopi in se nastavliali toplemu sredozemskemu soncu. Pred dvema dnevnoma smo bili še v hladni Sloveniji, kjer je zima še trkala na vrata, sedaj pa smo bili naenkrat sredi morja. Palme, bujno cvetje, tiho morje, predvsem pa prijetno sonce, vse to nas je omamljalo.

Počasi, neopazno in neslišno, kot da ne bi hotel zmotiti našega zaspanega vzdušja in porušiti spokojne harmonije nedeljskega dopoldneva, je potegnil vlak. Naši dremajoči refleksi so delovali skrajno počasi. Najprej smo nekaj trenutkov strmeli v mimobežeče vagon, potem smo se, še vedno brez besed, spogledali in potem pogledali na ure. „Vlak gre“, je znil nekdo, kar pa ni bila posebno globokoumna ugotovitev. Res pa je, da v resnici nismo mogli in ne hoteli verjeti, da se vlak že giblje, kajti naše ure so kazale, da to ne more biti res. Čez nekaj trenutkov je bila hitrost skakati nanj. Besede nam še vedno niso hotele z ust. Gledali smo za zadnjim vagonom z neizrečnim upanjem v glavi, da se bo ustavil in pripeljal nazaj, da gre le za običajno premikanje. Toda ne. Hitrost je še vedno naraščala, lokomotiva je veselo zapiskala, kot bi nas hotela potolažiti in cela kompozicija je izginila za ovinkom. Tako je bilo treba počakati na naslednji vlak.

Sirakuze so primer mesta, ki je nekoč v davni preteklosti cvetelo, danes pa le še životari. V grških časih ga v tedanjem poznanim civiliziranem zahodnem svetu ni bilo večjega, bolj bogatega in bolj

mogočnega mesta kot so bile Sirakuze. Sploh se njegovega imena drži cel kup superlativov. Poleg tega, da je bilo to nekoč največje in najlepše mesto v Sredozemlju, najdemo v njem največje grško gledališče cele antike in največje antične kamnolome. Apolonov tempelj v središču mesta je bil najstarejši od vseh večjih sicilskih templjev in sirakuški arheološki muzej je eden najzanimivejših v vsej Italiji. Dodajmo še, da so katakombi v Sirakazah največje v vsej Siciliji in da je v tem mestu živel eden takratnih največjih matematikov, fizikov in mehanikov — Arhimed. Svojemu rodnemu mestu je s svojo genialnostjo obilno pomagal. Skonstruiral je razne vrste obrambnih naprav od velikih sferičnih zrcal — z visoko temperaturo zbrano v njihovih goriščih so Sirakužani s svojih obzidij uspešno zažigali oblegajoče rimske ladje, pa do raznih katapultov, ki so metali težke skale na oblegajoče vojske.

Baje je v času osvojitve mesta risal s palico po pesku razne geometrične like. (Verjetno je snoval nove obrambne naprave.) Rimskemu vojaku, ki je vdrl na njegovo dvorišče je rekel znani stavek: „Noli turbare circulos meos“ — (ne uniči mojih krogov) Ta pa je potegnil meč in zabodel Arhimeda.

Ta zgodba verjetno sodi v kraljestvo domišljije. Po vsej verjetnosti rimski vojak ni razumel Arhimeda, ki je govoril grško. Tudi če bi ga razumel, se mu ne bi zdelo vredno zapomniti si, kaj mu je rekel neki čuden stavec, ki je, preden ga je ubil, risal po pesku še bolj čudne neumnosti.

Kakor koli je že bilo, ta zgodba lepo kaže, kako sta že takrat zmagovala nasilje in surovost nad omiko in pametjo. Ljudje so ubijali takrat zmagovalo nasilje in surovost nad omiko in pametjo. Ljudje so ubijali in morili iz veselja nad ubijanjem, nad plenom in osvojenimi

Vožnja po s papirusom obraščeni reki Anapo, nedaleč od Sirakuz

ozemlju. Človek, oborožen s kovino, je ubijal lažje in hitreje, kot njegov kamenodobni prednik. Ogled zbirke starega orožja pokaže grozljivo sliko, vrstna je lahko tudi človeškaznajdljivost. Ljudje so se bodli z različnimi vrstami bodal, sekali z meči vseh velikosti, ravnimi in krivimi, z eno ali dvema ostrinama, prebadali so se s prav tako mnogoštevilnimi oblikami sulic, se sekali s sekirami in helebardami, si zadajali rane z buzdovani, se streljali s puščicami (po možnosti zastrupljenimi) in še in še bi lahko našteval. Vsakdo ve, kaj se je v zakladnici orožja od takrat pa do danes vrstilo. Od sulice pa do nadzvočnega lovca, od puščice pa do napalm bombe je toliko razvojnih stopenj, toliko dokazov človeške genialnosti, kot na nobenem drugem področju našega udejstvovanja.

Ce danes nekateri ljudje kljub temu trdijo, da je človek v bistvu dober in da so vse vojne krivi le hudobni politiki in generali, dokazujejo, da se iz zgodovine niso prav ničesar naučili.

V Sirakazah trčič skoraj ob vsakem koraku na staro Grčijo. Celo cerkve so zgrajene na temeljih nekdanjih templjev. Najstarejši del mesta leži na majhnem otočku Ortygia imenovanem in tu je bilo tudi najstarejše grško mesto, ki se je pozneje raztegnilo daleč v notranjost. Tu, prav blizu obale vre iz zemlje sladka voda in se iz majhnega, s papirusom poraščene bazena odtoka v morje. Papirus so sem prinesli sicer eni poznejših osvajalcev — Arabci, toda vrelc, oziroma njegov domnevni nastanek so že Grki vnesli v svojo bogato mitologijo. Fontana Aretusa se še danes imenuje studenec, ki je ime dobil od nimfe Aretuze. Ta se je, zasledovana od nekega rečnega boga, vrgla v morje, da bi mu tako ušla, Artemida pa jo je spremeniła v studenec in ji v tej obliki omogočila vrnitev na kopno.

Grki so, od krščanskega pojmovanja morale še popolnoma nepokvarjeni, reševali mitološke erotične dogodivščine večinoma bolj srčno. Sicer se tudi tu usoda Aretuze občuti bolj kot kazen za njeno čednost, kot pa rešitev pred pohotnim nesmrtnikom. Tudi slikarje na mnogih sirakuških vazah kažejo, da so v upodabljanju erotičnih prizorov pustili domišljiji prosto pot in da sploh niso zametavali sladkosti življenja. K tako treznemu gledanju na življenje je pripomoglo tudi verovanje, da jih po smrti ne čaka nič lepega več.

Napačno pa bi bilo, če bi jih sodili samo po njihovem odnosu do spolnosti, po njihovi umetnosti ali mitologiji. Prav z užitkom so se pobijali in to večinoma med seboj, čeprav so celo tu pokazali morebiti za spoznanje več človečnosti in zmernosti kot drugi njihovi sodobniki. Njihova zgodovina je pravzaprav miniaturna svetovne zgodovine. Sestavljajo jo vojne med državami — čeprav samo mestnimi, vojne med različnimi družbenimi sistemi, borbe za oblast med različnimi družbenimi plastmi, upori, revolucije, spletke, politični umori in tako naprej.

(se nadaljuje)

vse zainteresirane občane, da bo v šolskem letu 1976/77 organizirala naslednje oddelke šol za odrasle:

1. OSNOVNA ŠOLA - 7. razred
2. OSNOVNA ŠOLA - 8. razred

Pogoj za vpis je uspešno končan 6. oziroma 7. razred osnovne šole in starost nad 17 let.

3. DVOLETNA ADMINISTRATIVNA ŠOLA - 1. razred

Pogoj za vpis je uspešno končana osemletka in starost nad 18 let.

Poleg navedenih bodo organizirani tudi naslednji oddelki šol za odrasle:

- administrativna šola - 2. letnik
- ekonomska šola - 2. letnik
- ekonomska šola - 4. letnik
- delovodska šola strojne stroke - 2. letnik
- delovodska šola elektro stroke - 2. letnik

Pogoj za vpis v navedene šole je uspešno končan predhodni razred. Vse zainteresirane občane vabimo, da za izobraževalne oblike pod zap. št. 1, 2 in 3 opravijo informativni vpis najkasneje do 15. 7. 1976, ker bodo oddelki organizirani le v primeru, da se bo zanje prijavi primerno število kandidatov. Prijavite se lahko na Delavski univerzi Velenje, Titov trg št. 2 vsak dan razen sobote od 7. do 12. ure - ob ponedeljkih in sredo pa tudi od 15. do 18. ure. Ob informativnem vpisu vam bomo na vašo željo posredovali tudi druge informacije. O drugih možnostih izobraževanja pri Delavski univerzi Velenje v izobraževalni sezoni 1976/77 vas bomo obvestili v začetku septembra z objavo v tem glasilu.

KOMUNALNO OBRATNI CENTER VELENJE

Koroška cesta 46, TOZD Komunalna

Obveščamo vse zainteresirane, da opravljamo tehnične preglede kmetijskih traktorjev in traktorskih priklopnikov in sicer:

vsak torek in četrtek od 7. do 13. ure v prostorih strojnega parka na Koroški cesti 46.

Priporočamo se tudi za naročila strojnih in prevoznih storitev.

SLOVENIJALES

Tovarna meril Slovenj Gradec

RAZPISUJE

za šolsko leto 1976/77 naslednje štipendije:

1. Ekonomska fakulteta - lesna smer 1
2. Ekonomska srednja šola 1
3. Administrativna štiri letna srednja šola 1

Za učence v gospodarstvu:

1. za poklic splošni mizar 2
2. za poklic strojni ključavničar 2
3. za poklic orodjar 4
4. za poklic obratni električar 1

Kandidati naj oddajo prošnje na obrazcu DZS 1,65. K vlogi je potrebno obvezno priložiti prepis ali fotokopijo zadnjega šolskega spričevala in potrdilo o premoženjskem stanju staršev.

Prijave sprejema kadrovska služba »Slovenijales« Tovarna meril Slovenj Gradec, Francetova 16 do 15. 6. 1976.

Občinska urbanistična inšpekcija v letošnjem letu opravlja terenske inšpekcijske preglede vseh novogradenj na območju občine Velenje. Pri dosedanjih pregledih se je ugotovilo, da posamezni graditelji nimajo pri sebi oziroma na gradbišču gradbene dokumentacije, predvsem nimajo lokacijskega in gradbenega dovoljenja. Zato prosimo vse graditelje, da si pripravijo omenjeno dokumentacijo, saj bodo s tem zelo olajšali delo inšpekciji, sebi pa prihranili nepotrebne poti na občino.

Urbanistični inšpektor
Šonc Branko

Proizvodno gradbeno podjetje

GRADNJA ŽALEC

Združite prijeto s koristnim!
Olepašajte si svoje stanovanje s

SCHIEDEL ODPRTIMI KAMINI

in si tako ustvarite tople in prijete videz vaših prostorov.

SCHIEDEL odprti kamin v dveh izvedbah, je akumulacijsko toplotno telo, saj nakopičeno toploto postopoma oddaja v prostor. Nudimo vam doma izpopolnjeno izvedbo doslej uvoženih izdelkov. Posebno izdelan temelj izboljšuje dovod zraka in s tem izboljšuje. Pripadajoči kovinski deli so iz kvalitetnih materialov in estetsko oblikovani. Kljub vsem izboljšavam je cena enaka in že več let nespremenjena. Na vašo željo dobavljamo tudi ročno kovane dodatke kot poseben okras vašemu domu.

PROIZVAJAMO, PRODAJAMO, MONTIRAMO

Proizvodno gradbeno podjetje GRADNJA, Žalec, Aškerčeva 4, tel. št. (063) 710-740, 710-783, 710-782.

Enota: Proizvodnja in prodaja gradbenih materialov Latkova vas pri Preboldu, tel. št. (063) 722-027.

Naše proizvode lahko kupite v vseh prodajalnah gradbenih materialov.

KINO

REDNI KINO VELENJE

28.5. - petek ob 17.30 in 19.30, ameriški barvni vestern BILLY DVA KLOBUKA

29.5. - sobota ob 17.30 in 19.30, italijanska barvna kriminalka TRIJE NEUSTRASNI, režija: Frank Kramer. Igrata: Bred Haris, Tony Kendall

30.5. - nedelja ob 17.30 in 19.30, italijanska barvna kriminalka TRIJE NEUSTRASNI

31.5. - ponedeljek ob 17.30, ameriški barvni pustolovski film IVANHOE, režija: Richard Thorpe. Igrata: Robert Taylor, Elizabeth Taylor

1.6. - torek ob 17.30 in 19.30, ameriški barvni film NIAGARA, režija: Henry Hathaway. Igra: Marilyn Monroe

2.6. - sredo ob 17.30 in 19.30, ameriški barvni film NIAGARA

3.6. - četrtek ob 17.30 in 19.30, ameriška barvna kriminalka GANGSTER LEPKE, režija: Menahen Golan. Igrata: Tony Curtis, Annjannete Comer

4.6. - petek ob 17.30 in 19.30, ameriška barvna kriminalka GANGSTER LEPKE

5.6. - sobota ob 17.30 in 19.30, ameriški barvni film AMERIŠKI GRAFITI, režija: George Lucas. Igrata: Richard Dreyfuss, Ronny Howard

6.6. - nedelja ob 17.30 in 19.30, ameriški barvni film AMERIŠKI GRAFITI

KINO ŠOŠTANJ

27.5. - četrtek ob 19.30, italijansko-španska barvna kriminalka IN NA KONCU NE OSTANE NIHČE, režija: Peter Kolinson. Igra: Oliver Reed

29.5. - sobota ob 19.30, francosko alžirski film VROČA ZIMA, režija: Mohamed Lakhdar. Igra: Michel Auclair

30.5. - nedelja ob 17 in 19.30, ameriški barvni pustolovski film IVANHOE, režija: Richard Thorpe. Igrata: Robert Taylor Elizabeth Taylor

2.6. - sredo ob 19.30, ameriška barvna kriminalka GANGSTER LEPKE, režija: Menahen Golan. Igrata: Tony Curtis, Annjannete Comer

3.6. - četrtek ob 19.30 ameriški barvni film NIAGARA, režija: Henry Hathaway. Igra: Marilyn Monroe

5.6. - sobota ob 15.30, OTROŠKA MATINEJA, barvna risanka MAČEK V ŠKORNJIH

5.6. - sobota ob 19.30 italijanski barvni film JUNAKI, režija: Duccio Tessari. Igra: Rod Steiger

6.6. - nedelja ob 17 in 19.30, ameriški barvni film ČUVARJI GRADU, režija: Sidney Polak. Igra: Bert Lancaster

KINOGLLEDALIŠČE VELENJE

31.5. - ponedeljek ob 20. uri ameriški barvni film ČUVARJI GRADU, režija: Sindy Polak. Igra: Burt Lancaster

Ste že naročeni na tednik Naš čas?

belilo za strojno in ročno pranje

perborat special

belinka

tovarna kemičnih izdelkov

»GORENJE«

TOVARNA GOSPODINJSKE OPREME

Razpisuje štipendije za šolsko leto 1976/77

- TOZD - elektronika
- Fakulteta za elektrotehniko - industrijska elektronika 4
- merilno regulacijska 1
- višješolska smer
- elektronika 4
- Fakulteta za strojništvo 2
- Ekonomska fakulteta
- ekonomika in organizacija združenega dela 1
- Višja pravna šola 1
- TSS, elektro - šibki tok 5
- ESS
- Poklicne šole
- elektro, šibki tok 12
- kovinarska - ključavničar 1
- finomehanik 1
- TOZD - orodjarna
- Fakulteta za strojništvo ali VTŠ strojna 1
- višješolska smer, strojna 2
- TSS, strojna 3
- Poklicna šola kovinarske stroke
- rezkalci 6
- brusilci 6
- orodjarji 8
- strugarji 4
- ključavničarji 4
- kalilec 1
- TOZD - pohištvu
- Poklicna šola lesne stroke
- mizarji 3
- TOZD - vzdrževanje
- Poklicna šola kovinarske stroke
- ključavničarji 10
- elektro, jaki tok 5
- TOZD - avtopark
- Poklicna šola avtomehanične stroke
- avtomehanic 3
- DSSS
- Fakulteta za strojništvo ali VTŠ STROJNI ODDELEK
- višješolska smer 6
- višješolska smer 3
- Fakulteta za elektrotehniko
- merilno regulacijska smer 2
- ind. elektrotehnika 1
- VTŠ - odd. za elektrotehniko
- energetika 2
- Fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo
- oddelek za arhitekturo 1
- oddelek za gradbeništvo 1
- Ekonomska fakulteta
- ekonomika in organizacija združenega dela 2
- komercialna smer (poslovni študij) 1
- Visoka ekonomska komercialna šola
- zunanja trgovina 3
- računovodstvo 2
- analiza in planiranje 2
- Pravna fakulteta
- Tehniška srednja šola
- elektro, jaki tok 4
- strojna 7
- ESS
- Administrativna 4 letna 2
- Poklicna šola
- elektro, jaki tok 5

Kandidati naj pošljejo svoje vloge na naslov: Tovarna gospodinjske opreme »Gorenje« - kadrovska operativa, Velenje, Celjska 5a do 10. 6. 1976 z oznako v katerem TOZD-u želijo prejemati štipendijo. K prošnji na obrazcu 1,65 (DZS) je potrebno predložiti overovljen prepis ali fotokopijo zadnjega šolskega spričevala ali potrdilo o opravljenih izpitihih in vajah ter frekventacijsko potrdilo (za študente). (Podatki o OD staršev na obrazcu 1,65 se naj nanašajo na koledarsko leto 1975)

- potrdilo o premoženjskem stanju in številu družinskih članov

- potrdilo o višini otroškega dodatka ali izjavo, da ni upravičen nanj

- izjava kandidata, da ne prejema štipendije pri drugem štipenditorju oz., da nima obveznosti iz naslova štipendije ali učnega razmerja

Prvenost pri podelitvi štipendij bodo imeli kandidati, ki imajo boljši učni uspeh in so v slabšem materialnem položaju, otroci delavcev TGO »Gorenje« Velenje in kandidati, ki prebivajo na območju občine Velenje, Mozirje in Slovenj Gradca.

Višina kadrovskih štipendij ter pravice in obveznosti štipendista in štipenditorja so usklajene z določili samoupravnega sporazuma o štipendiranju učencev in študentov. Študenti tehniških višjih in visokih šol prejemajo poseben dodatek k osnovni štipendiji.

Po roku prispelih in pomanjkljivo izpolnjenih vlog brez ustrezne dokumentacije ne bomo obravnavali!

Kandidate bomo obvestili o sklepu Komisije za medsebojna razmerja do 20. julija.

Nad 350 udeležencev Gorenjade 76 je v povorki krenilo izpred tovarne Gorenje — Elrad v Gornji Radgoni na stadion Bratstva in enotnosti ob Muri. Na tako slovesen način je Radgona sprejela goste tovarn Gorenja iz desetih krajev naše domovine.

Začela so se športna tekmovanja v malem nogometu, rokometu, odbojki, streljanju z zračno puško in namiznem tenisu. Vreme je bilo športnikom naklonjeno, čeprav so bili sicer lepi tereni razmočeni od obilnih padavin v noči pred pričetkom srečanja. Tako je bilo sredi enega izmed igrišč, na katerem sta se pomerila tekme Gorenje Velenje in Gorenje — Sever iz Subotice.

Premagali vodilno ekipo

Rokometaši Šoštanja so v derbiji slovenske rokometne lige premagali na domačem igrišču vodečo Jelovico z rezultatom 28:25 (18:10).

V prvem polčasu so domačini z borbeno in učinkovito igro povsem nadigrali gostujočo ekipo. Njihova premoč je bila izražena tudi v zadetkih, saj so prvi polčas dobili ker z osmimi goli razlike. V začetku drugega dela sta sodnika za pet minut izključila Melanška. Gostje so to izkoristili in rezultat znižali na tri gole razlike. Z borbeno igro v zadnjih minutah pa je domačim uspelo doseči pomembno zmago. Za Šoštanj so dosegli gole: Štvarnik 7, Kompan in Melanšek po 5, Jančič 4, Lesjak, Metličar in Majhen po 2 ter Vačovnik 1. Pri gostih pa sta bila najuspešnejša Oblak z osmimi in Koželj s šestimi zadetki. Pred 150 gledalci sta srečanje dobro vodila sodnika Albreht iz Maribora in Šetinc iz Ljubljane.

● IZGUBILE V LJUBLJANI

V 20. kolu tekmovanja slovenske ženske lige so rokometiške Velenja izgubile srečanje v Ljubljani z ekipo Slovana z rezultatom 24:16, (11:8). Velenjčanke so se zoprtavile z dobro igro, vendar Podpečanova in Pocačtova, ki sta dosegli 14 golov, nista mogli rešiti poraza svoje ekipe. Gole so dosegle Podpečanova 9, Pocačtova 5 ter Hudobrennikova in Janova po enega.

V soboto igrajo Velenjčanke proti rokometiškam iz Brežic.

● ELEKTRA VODI

Košarkarji Elektre iz Šoštanja so v okviru tekmovanja regionalne lige zabeležili že tretjo zmago in vodijo na lestvici. V tretjem kolu so v Radencih premagali ekipo Radenske z rezultatom 78:65 (41:28).

V soboto igrajo Šoštanjčani doma proti ekipi iz Zagorja.

Velenjski rokometiški, ki tekmujejo v štajersko-koroški ligi, so v spomladanskem delu tekmovanja zelo uspešni, saj so od petih tekem izgubili le eno. Izredno dobro so igrali v petem kolu, saj so v Celju premagali vodečo moštvo z rezultatom 25:21. Po tej zmagi so Velenjčani na drugem mestu.

V zadnji tekmi so gole za Velenjčane dosegli: Silovšek 6, Duplišek 5, Zemljak 4, Javornik 3, Sladič 1, Klemenčič 1, zelo dobro pa je branil tudi vratar Skok. Za domače pa sta največ golov dala mladinska reprezentanta Ščurek 9 in Samarčič 4.

A. Šverc državna prvakinja

Na državnem prvenstvu v atletiki za mladince, ki je bilo v Zrenjaninu, Osijeku in Sarajevu so velenjski atleti dosegli doslej največji uspeh. Andreja Šverc je zmagala kar dvakrat, najprej v teku na 800 m pred Avdibašičevo iz Tuzle z rezultatom 2:11,6, nato pa še v teku na 1500 m s časom 4:34,6.

Med starejšimi mladinci sta kolajni sovojila Boris Režek v skoku v daljavo 3. mesto z rezultatom 650 in Franc Rošar 2. mesto v metu kopja z rezultatom 55,32.

Edo Hojan pa je osvojil 3. mesto v teku na 800 m s časom 1:54,4.

VELENJČANI USPEŠNI

Na 14. partizanskem maršu v Kumrovcu je v teku na 26 km sodeovalo 92 tekačev iz 30 atletskih klubov in vse Jugoslavije. Sodelovali so tudi trije tekači AK Velenje. Peter Anič je zavzel odlično 6. mesto, Miran Cas je bil 18., Jakob Grošelj pa 28.

D. ANIČ ZMAGAL V M. SOBOTI

V Murski Soboti je na tradicionalnem pouličnem teku na 4200 m med več kot 50 tekači zmagal Velenjčan Dragan Anič pred klubskim tovarišem Milanom Balekom. Tone Vedenik pa je dosegel 4. mesto.

Velenjčani so dosegli tudi ekipno zmago.

Zmaga Rudarja

Nogometaši Rudarja so v Črni na Koroškem premagali domačo enajsterico z rezultatom 4:1 (0:1).

Velenjčani so šele v drugem polčasu nadigrali domačine, ki so v začetku srečanja dosegli vodilni zadetek. Gole so dosegli: Hrkač, Hudarin, Nedeljčević in Marković. Tri kola pred koncem je v vodstvu Branik s tremi točkami prednosti pred Rudarjem. V nedeljo igra Rudar doma proti Nafti iz Lendave.

Tesno v Šmartnem

Nogometaši Šmartnega so na domačem igrišču odpravili Rudarja iz Trbovelj z minimalnim rezultatom 1:0. Prvi del igre je bil precej nezanimiv, saj nismo videli skoraj niti ene priložnosti za zadetek. Rahlo terensko premoč so domači igralci le uspeli kronati z zadetkom, ki ga je v 32. minuti dosegel Prašnikar. Že začetek drugega polčasa pa je obetala, da bomo gledali bolj zanimivo igro, saj smo v pičlih petih minutah videli dve izredni priložnosti za zadetek, ki pa jih Železnik in Prašnikar nista izkoristila. V tem delu igre so domačini popolnoma gospodarili na igrišču in si ustvarili še več lepih priložnosti, ki pa so ostale neizkoriščene.

SMARTNO: Filipovič, Podvratnik, Hanžekovič, A. Podgoršek, G. Omladič, Kompan, Zeleznik, Hribnik, Benetek, Prašnikar, A. Omladič.

J. Krajnc

● TEŽKO PRIBORJENA ZMAGA

Rokometiške Šmartnega so tokrat dosegle najtežje priborjeno zmago na domačem igrišču. Premagale so ekipo Dobravej, ki je prav tako kandidat za visoko uvrstitev, z minimalno razliko 14:13 (7:5). Ekipi sta se skozi vso tekmo menjavali v vodstvu, za kar je glavni „krivec“ odlična gostujoča vratarica, ki je ubranila celo vrsto strelav domačink. Ko so igralke Šmartnega proti koncu vodile z minimalno prednostjo, so zamudile priložnost, da jo še povečajo, potem ko sta dva njihova udarca s sedmih metrov zaustavili vratarici. Kljub temu jim je v zelo razburjivem zaključku uspelo obdržati prednost enega zadetka in osvojiti dve pomembni točki.

SMARTNO: Verbič, D. Jeraj, F. Kolenc, B. Jeraj, Podjavoršek 3, Tajnšek, Krevzel, Šmerc, Urankar 4, Gril, Pevnik.

J. Krajnc

mali oglasi

PRODAM

ZASTAVA 750, letnik 69, podvozje novo decembra 75, tehnični pregled od 20. maja 76, brez registracije prodam. Mirko Hočurčak, Koroška 25, Velenje.

NOVEJŠE GOSPODARSKO POSLOPJE zaradi selitve prodam. Anton Ostrovnik, Koroška 8, Velenje.

DOBRO OHRANJENO OPREMO ZA DNEVNO SOBO ugodno prodam. Naslov pod šifro „Ugodno“.

ZAHVALA

O boleči in prezgodnji smrti mojega moža in očka

Ivana Zajca — Vančka

se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem v podjetju Komunalno Obrtni center Velenje, prijateljem v OŽS in avtomehanikom mesta Velenja in v celotni celjski regiji, sorodnikom, ki so nam izrekli sožalje, nudili pomoč, poklonili toliko cvetja in ga v velikem številu spremlili na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujem Mihi Valenciju s SO Velenje, Ing. Veneku TOZD komunala, KOC Velenje, združenju šoferjev in avtomehanikov in KS Vinska gora. Zahvalo za vsestransko pomoč sem dolžna še organizaciji KOC Velenje, posebno TOZD strojna mehanizacija — komunala. Prav tako se iskreno zahvaljujem dr. Pavletu Grošlju.

Zaljujoči: žena Marica, sin Boštjanček, ata in mama, brata in sestre z družinami in ostalo sorodstvo

Manifestacija športa, mladosti in poleta delavcev Gorenja

V Gornji Radgoni je bila sredi maja dvodnevna prireditev z naslovom „Gorenjada 76“. To je bilo tretje zapovrstno srečanje športnikov in mladih delavcev združenih industrijskih podjetij Gorenje. Srečanje je bilo posvečeno dnevu mladosti.

Delavske športne igre Gorenja, kot tudi poimenujemo Gorenjado, so letos pripravili pod okriljem sindikata in Zveze socialistične mladine Gorenje — Elrad v Gornji Radgoni. Vendar pa srečanje ni izključno namenjeno merjenju moči v športnih vrstah, pač pa postaja vse pomembnejša kulturna in politična manifestacija delavcev Gorenja. Srečanje je odraz tovarištva, odraz dobrih samoupravnih odnosov in odraz bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti. Tako kot pred dvema letoma v Velenju, lani v Subotici, so se tudi letos v okviru Gorenjade pomerili mladi delavci v znanju o samoupravljanju, ob tem času so v posameznih delovnih organizacijah Gorenja podelili priznanja najboljšim mladim delavcem, prav tako pa so srečanje popestrili s svečano otvoritvijo in kulturno-zabavno prireditvijo.

S svečane otvoritve Gorenjade lahko omenimo govor Mira Travnerja, predsednika sveta tovarniških

konferenc ZSMS združenih podjetij Gorenje. V svojem govoru je 350 mladim športnikom in delavcem Gorenja omenil, da delavci Gorenja s svojimi delovnimi uspehi dokazujejo trdno odločenost, da lahko dosegajo še boljše uspehe edinole združeni in z enotnimi močmi. To se bo odrazilo posebej v času, ko je v javni obravnavi več pomembnih samoupravnih aktov znotraj sestavljene organizacije združenega dela Gorenje, še bolj pa se bo odrazilo v razpravi o zakonu o združenem delu.

Organizator srečanja v Gornji Radgoni je pripravil temeljit program, ki je bil izredno pester in odlično izveden. Vse je potekalo v pravem športnem in prijateljskem vzdušju. Udeleženci so v povorki odšli izpred tovarne Elrad na prizorišča športnih tekmovanj, na lep športni park ob Muri. Godba na pihala je igrala koračnice, delavke Elrada so nosile zastave in napise z desetimi imeni tovarn Gorenja iz

Velenja, Subotice, Mute ob Dravi, Slovenj Gradca, Šoštanja, Ruš, Lendave, Kikinde, Sombora in Gornje Radgone.

Tudi srečanja v malem nogometu, rokometu, odbojki, streljanju z zračno puško in namiznem tenisu so bila svojevrstno doživetje, tako za tekmovalce kot tudi za številne druge udeležence. Nastopilo je nad 40 ekip. Športna asrečanja so se končala z izredno dobrimi rezultati. Vendar tudi to ni najpomembnejše. Videli smo lahko, da so bile posamezne ekipe prav dobro pripravljene za igre. To je verjetno odraz stanja na področju rekreacije in športa v posameznih delovnih organizacijah. Žal pa smo lahko ugotovili tudi, da so posamezne delovne organizacije bile zastopane izključno z „mladinci“, čeprav so igre namenjene vsaj v športnih disciplinah najboljšim športnikom. Seveda pa bi naj dobili „vizo“ za igre tisti, ki bi v množičnih predtekmovanjih med tozdi pokazali največ. Tako je bila izrazito „mladinska“ ekipa tovarne Gorenje — Muta, ki je v precejšnji meri razočarala, zelo dobro pa so bili pripravljene domačini in športniki Gorenja Velenje. Slednji so zmagali v malem nogometu, roko-

metu, odbojki in streljanju z zračno puško (moški). Gorenje — Elrad je bil uspešen v namiznem tenisu (moška in ženska vrsta), Gorenje — Sever pa Eje imelo najboljšo žensko ekipo v streljanju z zračno puško. Tako so med najboljšimi razdelili posebna priznanja s klopotcem, simbolom krajev Slovenskih goric in krajev ob Muri.

Se beseda o organizatorjih. Zelo skrbno so pripravili igre. Poskrbeli so za številna presenečenja. Dvakrat so izdali bilten Gorenjade 76 s sprotimi rezultati in drugimi članki. Sončno, a vetrovno vreme, je prav gotovo prispevalo svoje.

Gornja Radgona je gostila nad 300 športnikov in mladih delavcev. V dveh dneh so udeleženci iger videli mnogo. Po mnenju številni predstavnikov tovarn Gorenja je bila organizacija iger zares enkratna. Uspel je tudi zaključni večer s kulturno-zabavno prireditvijo in plesom. Nastopili so godba na pihala, ženski pevski zbor Elrada, šaleška folklorna skupina iz Velenja... Udeleženci so zaplesali kolo. Z lepimi vtisi so se vračali iz Gornje Radgone z željo: na svidenje naslednje leto na IV. Gorenjadi. Le-ta naj bi bila na Muti ali v Slovenj Gradcu.

Delavci Gorenja so se pomerili tudi v znanju o samoupravljanju. Na prireditvi v kulturnem domu so tekmovalci prikazali veliko znanja. Zato so bila potrebna tudi za najboljše dodatna vprašanja. Zmagal je predstavnik Gorenja iz Velenja Silvo Koprivnikar. Tekst in fotografije: Hinko Jerčić

Srečanja so bila pravi užitek tudi za številne gledalce. Finale v nogometu med Gorenjem iz Velenja in Elradom je z zanimanjem spremljal predsednik sveta tovarniških konferenc ZSMS Gorenje Miro Travner.

Kdo je bil Miha Pintar — Toledo

Učenci in kolektiv osnovne šole Miha Pintar — Toledo vabijo v četrtek 3. junija ob 17. uri na slovesno odkritje spomenika narodnemu heroju — po katerem se imenuje njihova šola — Mihu Pintarju — Toledo. Šola bo dobila svoje obeležje po 34 letih. Slavnostni govornik, ki bo tudi odkril spomenik, bo Toledov soborec Tone Ulrih — Kristl

MIHA — UČITELJ

Miha Pintar se je rodil 2. aprila 1913 v Št. Rupertu pri Celovcu v železničarski družini. Kmalu se je družina preselila v Ruše. Po končani osnovni šoli se je Miha vpisal v meščansko šolo, nato pa so ga zaradi slabih gmotnih pogojev vpisali na uč-

teljišče. Miha je bil resen in prizadeven dijak, znal pa je biti tudi živahen in mladostno razigran. Oktobra 1934 je pričel služiti vojaški rok. Pri vojaki se je Miha priključil krogu komunistov in drugih levičarjev. Kot opisuje Milan Ževart v knjizici, „Narodni heroji“, je bil

Miha že takrat zelo drzen. Komunisti so skrivali svojo literaturo v skladišču ovasa in fižola in ko so pričeli nekoč z nenadno preiskavo, se je splazil s tovarišem tja in odnesla sta literaturo. Po vrnitvi domov je hotel pomagati ljudem in pospešiti revolucionarne akcije. Med delavci je propagiral napredno literaturo.

MIHA — ŠPANSKI BOREC

Ko je služboval v Preloki, se je odločil, da pojde v Španijo, kjer so fašisti 18. julija 1936 pričeli z uporom proti vladi Ljudske fronte. Odločil se je, da bo pomagal španskemu ljudstvu.

V Španiji se je zbralo precej slovenskih prostovoljcev, Jugoslovancev pa je bilo okoli 1.300. Več kot polovica jih je padlo. Bili so hude boje, njihov sovražnik pa je bil v veliki premoči. Morali so se umakniti.

Francosko — španske oblasti so protifašistične borbe internirale v taborišča na jugu Francije. Spali so v jamah, ki so jih skopali v pesku. Tu pa so se naši borci izobraževali. Obiskovali so tečajne politične ekonomije, proučevali gradivo, ki jim ga je ilegalno poslala komunistična partija Jugoslavije. Posebno pozornost pa so posvečali študiju dialektičnega in zgodovinskega materializma.

V tem času se je pričela druga svetovna vojna. Francija, kjer so bili naši Španci, je bila v vojni z Nemčijo. Miha je imel dobre stike z domačimi. Iz tega časa je ohranjen nekaj pisem. Tako so zelo zanimiva Mihova pisma očetu. Iz njih veje revolucionarna zavest. Pričajo o tem, da ni hotel pristati na to, da bi ga rešili iz taborišča na način, ki ne bi bil v skladu s stalščiki jugoslovanskega partijskega vodstva v taborišču. Ponosen je bil, da se je boril v Španiji za pravično stvar. Mihov oče ga je poizkušal rešiti na različne načine, Miha pa mu je pisal, naj opusti takšne poizkuse in naj se pridruži raje splošnim akcijam. Verjetno je mislil s tem na

akcije, ki jih je organizirala komunistična partija.

Jugoslovansko partijsko vodstvo v taborišču je sklenilo, da se bodo naši Španci kot državljani Nezavisne države Hrvatske prijaviли za delo v Nemčiji in to izkoristili za pobeg.

Neko soboto v začetku avgusta so zapustili tovarne in z vlakom pobegnili. Potoval je vsak zase. Dobili so se na Hrvaškem, od tod pa so se trije Slovenci — med njimi tudi Miha Pintar — odpravili proti Sloveniji in sredi avgusta leta 1941 so prispeli v Šaleško dolino.

MIHA — PARTIZAN

Ob prihodu v Šoštanj so se skrili v gozdu v neposredni bližini Šoštanja. Fanika Stropnik jih je povezala s partizani. Priključili so se Šaleški partizanski skupini, ki je takoj pričela z akcijami. Septembra istega leta se je ta skupina priključila Pohorski četni, v kateri je bilo 23 partizanov. Ob prihodu na Pohorje so dobili šaleški partizani ilegalna imena. Miha je dobil ime po španskem mestu Toledo. Sedaj je bil Toledo na Pohorju v bližini Ruš, ki jih že dolgo ni videl, vendar je lahko obiskal dom šele pozimi tistega leta. S svojimi se je sestal ne skrivaj in to za zelo kratek čas. Do aprila 1942 pa se je Toledo zadrževal na Ruškem terenu. Ves čas je bil zelo aktiven. Veliko skrbi je posvečal zbiranju orožja.

Aprila se je zopet odpravil v Šaleško dolino, da bi vzpostavil stik s partizani. Priključil se je prvemu Štajerskemu bataljonu. Določen je bil za komandirja partizanske enote, ki je operirala na področju Šaleške doline. Zadrževali so se predvsem na desni strani Pake. Nemci so napeli vse sile, da bi to skupino uničili.

1. junija 1942 je Toledova skupina taborila v Ravnah pri Šoštanju. Bili so izdani. Ko so prišli Nemci, so se razbežali, saj so bili na terenu, ki je bil za obrambo zelo neprimeren. Milan Ževart piše v svoji knjigi o Toledovi hrabrosti: „Premagal je strah, premagal nagon samoohranitve, ki v takem primeru goni človeka, da se čim prej reši iz smrtnega obroča.“ Miha se je namreč takrat splazil prav v bližino Nemcev in vrgl mednje bombo.

Toledo je bil ranjen, poleg sebe pa je imel še ranjenega tovariša. Ostali so odšli naprej. Tovariša je peljal proti Prelogam. Ko je prišel do reke Pake si je naložil tovariša na ramo in zabredel v reko. Gozd je bil blizu, a preden je prišel do njega, so ga Nemci dohiteli. Toledo tudi tedaj ni hotel pustiti svojega ranjenega tovariša. Milan Ževart opisuje, da je Toledo verjetno potem, ko so se mu približali Nemci položil tovariša na tla in se boril dokler mu ni zmanjkalo streliva. Dvignil je roke, kot da se želi predati, ko pa so prišli Nemci v neposredno bližino je vrgl predse

bombo, ki je ubila njega in še nekoga Nemcev. Nihče ne ve, če se je to resnično zgodilo, prav gotovo pa res, da bi se Toledo lahko umaknil gozd, če bi zapustil svojega tovariša. Toda Toledo tega ni storil, to pa je veličina njegove smrti.

Takšen je bil narodni heroj Miha Pintar — Toledo, po katerem se imenuje velenjska osnovna šola. V spomin nanj bodo dan njegove smrti odkrili spomenik pred šolo.

● V VELENJU

Slovesen sprejem

Pod naslovom „Mladina Titu“ je bila prejšnji petek v Rdeči dvorani v Velenju v počastitev dneva mladosti prireditve, na kateri so sprejeli v mladinsko organizacijo 522 pionirjev z vseh osnovnih šol velenjske občine.

Na sprejemu, ki ga je pripravila občinska konferenca Zveze socialistične mladine Velenje, je ob tem najlepšem trenutku za pionirje spregovoril predsednik občinske konference Slavko Volf.

„Naše današnje srečanje je namenjeno človeku,“ je na začetku dejal predsednik mladim iz velenjske občine, „s katerim je povezano eno najdramatičnejših in najslavnejših obdobij naše zgodovine: Josipu Brozu Titu za njegov 84. rojstni dan. Človeku in tovarišu, ki je vse svoje življenje od takrat, ko se je pridružil socialističnemu gibanju in postal revolucionar — marksist pa do danes, vtikal v neštevne boje delavskega razreda in delovnih ljudi naše domovine, v razvoj in prepord komunistične partije, ki jo je kot njena vodilna osebnost in ustvarjalec usposobil tako, da je vodila naše narode v osvobodilni vojni in revoluciji ter v razvoju naše svobodne socialistične samoupravne družbe.“ V imenu vseh mladim je zatem svobodno

Postali smo mladinci

socialistične samoupravne družbe.“ V imenu vseh mladim je za tem izrekel najlepše voščilo tovarišu Titu za njegov 84. rojstni dan ter mu zaželel še veliko zdravja in veliko let, in da bi nas še dolgo vodil, spodbujal in navdihal.

„Pozdravljam vas v imenu predsedstva občinske konference ZSMS in v imenu vseh mladim naše občine. Današnji dan je za vas pomemben mejnik. S svojim delom v pionirski organizaciji ste pokazali, da lahko prevzimate Jolžnosti in odgovornosti člana mladinske organizacije. Vstopate med svoje starejše tovariše. Skupaj boste ustvarjali in se skupaj veselili uspehov. Pri tem boste gradili sebe, našo družbo. Vaša dolžnost in pravica je, da sodelujete pri izdelavi in izvajanju programa organizacije, da odgovorno in kritično opravljate sprejete naloge, da se vključujete v družbeno dejavnost na področju kulture, športa tehnike in drugih dejavnosti, da spremljate dogajanja v naši skupnosti in sodelujete pri reševanju vseh družbenih vprašanj.“

S temi besedami je mlade zatem nagovoril predsednik konference mladim v izobraževanju Miro Trampuš in razglasil, da so sprejeti v Zvezo socialistične mladine Slovenije. Člani šaleške folklorne skupine, ki so skupaj z velenjsko skupino AVE ter skupino Time iz Zagreba izvajali kulturni program, pa so novospregitim mladincem pripeli na prvi rdeči nageljni.

Na petkovem slovenskem sprejemu mladim v mladinsko organizacijo je predsednik Slavko Volf podelil priznanja, ki jih je občinska konferenca podelila ob dnevu mladosti mladim družbenopolitičnim delavcem za uspehe pri uveljavljanju stalšč kongresa ZSMS.

Letos so priznanja prejeli Jakob Veler iz TGO Gorenje, Stane Sirše iz ljubljanske Name, Gost Trifunovič iz GIP Vegrad, Stane Podjavoršek — osnovna organizacija ZSMS Gaberke, Rafko Kopitar — OO ZSMS Šentilj in Peter Rebernik, šaleški študentski klub.

Posebno priznanje pa so podelili tudi novinarju Marjanu Lipovsku

● Seje občinskih interesnih skupnosti

Konec maja in v začetku junija bodo skupščine občinskih samoupravnih interesnih skupnosti. Delegati občinske skupnosti socialnega skrbstva, ki bo v ponedeljek 31. tega meseca, bodo med drugim razpravljali o soglasju k predlogu cene oskrbnega dne v domu za varstvo odraslih v Velenju, potrdili družbeni dogovor o temeljih kadrovske politike na območju občine Velenje in družbeni dogovor o družbeni samozagatitvi, ter sprejeli samoupravni sporazum o načinu pokrivanja stroškov za delo občinske skupnosti socialnega varstva v letu 1976. Ob koncu se bodo seznanili še z delom skupnosti v prvih štirih mesecih letos.

V torek, 1. junija bo skupščina občinske izobraževalne skupnosti. Po pregledu sklepov prejšnje seje bodo delegati razpravljali o finančnem načrtu skupnosti za leto, potrdili merila in predloge pogodb za financiranje vzgoje in izobraževanja za leto, obravnavali nove lestvice za šolnino na glasbeni šoli, samoupravni sporazum o temeljih plana vzgoje in izobraževanja za obdobje 1976—80, poslušali informacijo o usmerjenem izobraževanju ter se seznanili z merili in finančnim načrtom izobraževalne skupnosti Slovenije. Na seji bodo predvidoma imenovali tudi predsednika izvršnega odbora skupnosti.

Delegati občinske telesnokulturne skupnosti pa bodo na seji, ki bo 3. junija, najprej obravnavali samoupravni sporazum o uredništvu nekaterih pomembnih vprašanj nadaljnega razvoja telesnokulturne dejavnosti v republiki, nadalje samoupravni sporazum o osnovah načrta telesnokulturne skupnosti v občini Velenje do leta 1980 in predlog finančnega načrta skupnosti za leto.

Padel z balkona

V noči na 18. maj se je v Šaleku smrtno ponesrečil sedemdesetletni Ivan Koren. Padel je z balkona približno osem metrov visoko. Ponoči je odšel na balkon, na katerem ni bilo ograje in ga je verjetno zaradi vinjenosti zaneslo.

● ODNESEL 13.000 DINARJEV

Med šesto in dvanajsto uro, ko ni bilo nikogar doma, je neznan storilec vlomil v stanovanje Marije Mazej. V stanovanje je prišel skozi priprto okno. Vlomil je v omaro iz katere je odnesel 13.000 dinarjev.

● NAŠLI MRTVEGA

V jutranjih o urah so 22. maja letos našli na gospodarskem poslopju Ivana Srebotnika, v Družmirju, petinštiridesetletnega Gabriela Pečovnika iz Pirešice 7, občinskega podpiranca. Zdravnik je ugotovil, da je umrl zaradi kapi ali pa zaradi zastupitve z alkoholom.

● LETEL PO ZRAKU

Voznik osebnega avtomobila CE 835—17 Vladimir Kodrun je peljal 16. tega meseca iz Šoštanja proti Zavodnjam. Na levem nepreglednem ovinku ga je zaradi neprimerno hitrosti zaneslo na bankino, nato pa na desno stran, od tod pa po strmini 50 metrov do gozda, kjer ga je na robu njive odbilo v zrak in je letel po zraku, zatem pa je trčil v smreko in zdrnil z vozilom v globino. Voznik Kodrun je bil hujše telesno poškodovan, prav tako tudi sopotnik Evgen Kodrun. Škode pa je za okoli 12.000 dinarjev, ker je vozilo popolnoma uničeno.

● SREČANJE NA MOSTU

Voznik osebnega avtomobila Ivan Jurkovnik se je 18. maja letos peljal iz Raven proti Zavodnjam. Ko je pripeljal do mostu, je zagledal voznika, ki mu je vozil nasproti. Svoje vozilo je ustavil ob desnem robu vozišča. Nasproti vozeči voznik Jurkovnik ni pravilno ocenil bočne širine. Prišlo je do trčenja, škodte je za okoli ne 1.500 dinarjev.

● TRČENJE PRI VZVRATNI VOŽNJI

Voznik osebnega avtomobila CE 747—27 Jože Cerkovnik je peljal 19.5. 1976 proti staremu jašku. Ustavil je svoje vozilo pred parkirnim prostorom, ker je bil pred njim parkiran avtomobil CE 530—15 last Vilijsa Guberja. Voznik je nameraval svoje vozilo parkirati in je hotel zapeljati vzvratno na desno stran. Pri tem je zadel Cerkovnikovo vozilo. Škode je za okoli 2.000 dinarjev.

● IZSILJEVAL JE PREDNOST

Voznik kolesa z motorjem Anton Vidmar je peljal 19. tega meseca po Tomšičevi cesti. Nasproti mu je pripeljal voznik osebnega avtomobila LJ 146—744 Martin Prijatelj in je v križišču z Jenkovo cesto zavijal levo in tako izsiljeval prednost vozniku kolesa s pomožnim motorjem. Prišlo je do trčenja. Vidmar si je pri padcu poškodoval desno koleno, dobil odrgnine po rokah in glavi, škode pa je za okoli 5.000 dinarjev.

»RAZSTAVA« NA DOMAČEM VRTU

Če se boste mudili v Spodnji Rečici, bo vaša pozornost pritegnila okolica hiše št. 11. Takoj boste pomislili, da tu domuje umetnik — naivec.

Našel sem ga v delovni sobi, kjer je ravnokar končal sliko. Anton Vonek je sedemindvajsetleten fant, zaposlen v Glinu Nazarje. Riše in kipari že dvajset let.

„Za v osnovni šoli sem imel veselje do likovnega pouka, rad sem risal, rezljal les, zbiral pa sem tudi drevesne korenine različnih oblik in jih obdeloval. Ko sem odšel na delo v Nemčijo, sem se posvetil predvsem sli-

karstvu, ker za obdelavo lesa nisem imel pogojev.“

Po vrnitvi domov se je ponovno posvetil obdelovanju lesa, zbiranju korenin, še vedno pa rad kaj nariše. Svojih del doslej še ni razstavil, obiskovalci pa jih lahko vidijo pri njem doma ter v javnih prostorih v Gornji Savinjski dolini.

Anton je popoln amater. Vseh veččin likovne umetnosti se je naučil sam. V svojem delu uživa in večino časa preživi v svojem malem ateljeju.

Pred mladim umetnikom je še dolga pot in prav gotovo bomo njegova dela zasledili v galerijah.

Eden njegovih izdelkov, razstavljenih na domačem vrtu

Anton pri delu